

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ये जीवेषु दयाद्वयः स्पृशति यान् स्वद्वयोपि न श्रीमदः
 श्रान्ता ये न परोपकारकरणे हृष्यति ये याचिताः ।
 स्वस्थाः सत्स्वपि यौवनोदयमहाव्याधिप्रकोपेषु ये
 ते लोकोत्तरचित्रचारुचरिताः श्रेष्ठाः कति स्फुर्नराः ॥

જે જીવોને વિષે દયાળુ છે, જેને દ્રવ્યનો મદ અલ્પ પણ સ્પર્શ કરતો નથી
 જે પરોપકાર કરવામાં થાકતા નથી, જે યાચના કર્યા સતા ખુશી થાય છે, યૌવનના
 ઉદયરૂપ મહાવ્યાધિનો પ્રકાપ થયે સતે પણ જે સ્વસ્થ રહે છે; એવા લોકોત્તર આશ્ર
 યંકારી મનોહર ચરિત્રવાળા શ્રેષ્ઠ કેટલાક જ મનુષ્યો હોય છે અર્થાત્ બહુ અલ્પ હોય છે.”

સુક્તમુક્તાવલિ

પુસ્તક રૂ. મું.

અપાઠ. સંવત ૧૯૬૮, શકે ૧૮૩૪.

અંક ૪ થો.

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા. ભાવનગર

અનુક્રમણિકા.

૧ સંસાર ભાવના....	...	...	...	૯૭
૨ આ અસાર શરીરમાંથી સાર....	...	...	...	૯૮
૩ અદર્શગતના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર....	...	...	...	૧૦૩
૪ દ્રવ્યાવસ્થક....	...	...	...	૧૧૧
૫ વૈરાગ્યશતક....	...	...	...	૧૧૬
૬ જૈન મુનિમહારાજોનું સંમેલન....	...	...	...	૧૧૯
૭ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી અને ભાવનગરનો સંધ....	...	...	...	૧૨૫
૮ અસંત ખેડકારક મૃત્યુ....	...	...	...	૧૨૮

શ્રી “સસ્તવતી” છાપખાનું—ભાવનગર.

મૂલ્ય રૂ. ૧)

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ બેટ સાથે.

છપાઈ ને ગહાર પડેલ છે.

પ્રકરણાદિ વિચાર ગર્ભિત શ્રી સ્તવન સંગ્રહ.

આ બુક શ્રાવિકા તેમજ સાધવી સમુદાયને તેમજ પ્રકરણોના નવા અભ્યાસીઓને ધણીજ ઉપયોગી છે. કોઈ વખત નહીં છપાયેલા તેમજ પ્રસિદ્ધિમાં પણ નહીં આવેલા સ્તવનોનો આમાં સંગ્રહ કરેલો છે. આ બુકમાં જીવ વિચારનું ૧, નવતત્ત્વનું ૧, દંડક સંગ્રહી ૨, ચૌદ ગુણડાણુ સંગ્રહી ૩, જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર સંગ્રહી ૧, સિદ્ધ દંડિકનું ૧, કર્મ પ્રકૃતિ ઉપર ૧, જંબુદ્વિપ વર્ણનનું ૧, નિર્ગોદના સ્વરૂપનું ૧, સમાવયરણુ સંગ્રહી ૩ અને બીજી ગાયતના ૨ મળી કુલ ૧૭ સ્તવનો તથા ૪ સંકલ્પો દાખલ કરેલ છે. લાવનગરના શ્રાવિકા સમુદાયનો આર્થિક સહાયથી છપાવેલ છે. સાધુ સાધવીને તથા જૈનશાળા ને કન્યાશાળામાં ભેટ આપવાની છે. ૧૬ પેજ ૧૭ ફારમનો પાકા પુઠાથી બાંધેલ બુક છે. કિંમત માત્ર આઠ આના રાખેલ છે. પોસ્ટેજ દોઢ આના લાગે છે. જૈન તત્ત્વો જાણવાના ઇચ્છકે અવશ્ય ખરિદ કરવા લાયક ને વાંચવા સમજવા લાયક છે. તેનો ખરી કિંમત વાંચનારજ કરી શકે તેમ છે.

પાંચ પ્રતિક્રમણુ સૂત્ર મૂળ. શાસ્ત્રી.

અમારી તરફથી કાયમ છપાય છે તેમાં કેટલોક વધારો કરીને તેજ ટાઈપથી છપાવેલ છે. અને તેવાજ પુઠાથી બાંધાવેલ છે. કિંમત છ આના જ રાખેલ છે. જૈન શાળા કન્યાશાળા માટે અને ઇનામ માટે ખરિદ કરનારને પાંચ આનાથી મળી શકશે. ગહાર ગામવાળાઓને પોસ્ટેજ બુદ્ધ આપવું પડશે.

પાંચ પ્રતિક્રમણુ સૂત્ર મૂળ. ગુજરાતી.

અમારી તરફથી છપાય છે તેવીજ શિલા છાપમાં છપાવેલી આ બુક હાલમાં બહુ મુદતે ગહાર પડી છે. છાપકામને ગાઈન્ડીંગ મનરંજન કરે તેવાં છે. કિંમત પ્રથમ પ્રમાણેજ આઠ આના અને જૈનશાળા કન્યાશાળા વિગેરે માટે સાત આના રાખવામાં આવેલ છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

બે અશાદનો એકજ અંક.

કાયમના નિયમ પ્રમાણે આ અશાદ માસ બે હોવા છતાં અંક એકજ ગહાર પાંડવામાં આવ્યો છે. તેથી કોઈએ તેમને આ અંક બહુ મોઠો મળ્યાની શંકા ન કરવી.

તત્ત્વી.

નવા મેમ્બરના નામ.

૧ શા. રાયચંદ પ્રેમચંદ લાવનગર. પહેલા વર્ગના મેમ્બર.

૧ શા. નથુભાઈ ડાહ્યાભાઈ

”

श्री जैनधर्म प्रकाश.



तत्र च गृहस्थैः सङ्गिः परिहर्तव्योऽकल्याणमित्रयोगः, सेवितव्यानि कल्याणमित्राणि, न लङ्घनीयोचितस्थितिः, अपेक्षितव्यो लोकमार्गः, माननीया गुरुसंहतिः, जवितव्यमेतत्तत्रैः, प्रवर्तितव्यं दानादौ, कर्तव्योदारपूजा जगवतां, निरूपणीयः साधुविशेषः, श्रोतव्यं विधिना धर्मशास्त्रं, जावनीयं महायत्नेन, अनुष्ठेयस्तदर्थो विधानेन, अवलम्बनीयं धैर्यं, पर्यालोचनयायतिः, अवलोकनीयो मृत्युः, जवितव्यं परलोकप्रधानैः, सेवितव्यो गुरुजनः, कर्तव्यं योगपट्टदर्शनं, स्थापनीयं तद्रूपादि मानसे, निरूपयितव्या धारणा, परिहर्तव्यो विकल्पमार्गः, प्रयतितव्यं योगगुह्यौ, कारयितव्यं जगवद्भुवनविम्बादिकं, लेखनीयं जुवनेशवचनं, कर्तव्यो मङ्गलजपः, प्रतिपत्तव्यं चतुःशरणं, गर्हितव्यानि दुष्कृतानि, अनुमोदयितव्यं कुशलां, पूजनीया मंत्रदेवताः, श्रोतव्यानि संबोधितानि, जावनीयमौदार्यं, वर्त्तितव्यमुत्तमज्ञानेन, ततो जवियति जवतां साधुधर्मानुष्ठानजाजनता ॥ उपमितिचवपश्चा कथा.

पुस्तक २८ भुं.

अपा. सं. १९६८. शाके १८३४.

अंक ४ था.

ॐ अर्हं नमस्तच्चक्राय.

संसार भावना.

(जिनराज ताज, मध्वी भीराजे कोयली गावभां. जे राग.)

संसार असाहे, जेव लभ्यो रे लवचक्रभां. जे टेक.

आ संसार समुद्रे सुण दुःख, लस्ती ओट विचारो;

जन्म मर ने मृत्यु जणभां, न जडे छष्ट छीनारे रे. संसार १.

पृथ्वी अप तेड वाड वनस्पति, त्रसभां उपलभ्यो यवीयो;

छेदन बेदन ताडन तर्जन, परवशथी अनुलवीयो रे. संसार २.

આર ગતિ નાટકશાળામાં, નાટક વિધવિધ નાચ્યો;
 પુરુષ નપુંસક ને સ્ત્રી વેદે, વેપ વિચિત્રે રાચ્યો રે. સંસાર ૩
 નરક નિગોદે સુક્ષ્મ બાદર, જીવે બહુ ભવ કીધા;
 વળગ્યાર ભૂચર ખેચર ને વળી, દેવ મનુષ ભવ કીધા રે. સંસાર ૪
 એમ લખ ચોરાણી ચોનીમાં, આયલીઓ બહુ વેળા;
 બ્રાહ્મણ ક્ષત્રી વૈશ્ય શુદ્રના, થયા વિયોગ ને મેળા રે. સંસાર ૫
 માત પિતા પિતૃ પુત્ર ભવાંતર, ઉલટ પુલટ ભવ પાયા;
 નાત્રાં અઢારે જીવે વેદ્યાં, અચિર સંસારની છાંયા રે. સંસાર ૬
 માત પિતા ભવો ભવ રોવરાગ્યાં, જીવ રોયો ભવરણમાં;
 જ્ઞાનાદિ ધન ચોરે કુટ્યું, કુટ્યો રિપુએ ક્ષણમાં રે. સંસાર ૭
 ભુવનભાતુ જિન ચરિત્ર સુણીને, સમગ્ર એમ વિચારે;
 સુખ દુઃખ ઈર્મવશે જીવ પામે, સાંકળચઢ સંસારે રે. સંસાર ૮

આ અસાર શરીરમાંથી સાર-ધૂલમાંથી સોનું.

કાઢી લેવાય તો કાઢી લ્યો.

(લેખક સન્મિત્ર કપુરવિજયજી)

શરીરને એક ભાડાની કોટડી સમજો.

इदं शरीरं परिणामदुर्वलं, पतत्यवश्यं श्लथसंघिर्जरम् ।

किमौषधैः किलक्षयसि मृढं दुर्मते, निरापयं धर्मसायनं पिव ॥१॥

ભાવાર્થ—આ શરીરને ગમે તેટલું પાણ્યું પોષ્યું હોય તોપણ તેનાં સઘળાં માંધા કીડા થઈ જાજઈ જાની અતે તદન બળાહીન થયું સતું તે અવશ્ય પ છે—હાયમાં રહેતું જ નથી. તો પછી તેવા જડ દોડની ખાતર હે મૂઢા પ્રાણી વિધ વિરઃ ઔષધ-ઉપચાર સેવી તું શામાટે કલેશ સહી છે. સર્વ કલેશ શાંતિ કરવા તું કેવળ નીરોગી ધર્મ-રસાયણ સેવ !

વિવેચન—શીર્ષતે તત્ત્વશરીરં=સડત પડત અને વિવેચન ધર્મ (લક્ષણ વાળું) જ શરીર હોવાથી મોઢ મમતાવશ્ય ગમે તેટલું તેને ખાનપાન ઔષધ ઉપચારથી પોષવામાં આવે અને વચ્ચે જાલકારથી શણગારવામાં આવે તોય

જેમ તેના કુદરતી સ્વભાવ છે તેમ તે પવિત્ર વસ્તુને પણ અપવિત્ર કરી નાંખે છે. અશુચિથી ઉત્પન્ન થયેલા અને અશુચિમય દેહને જલાદિક જલ પદાર્થોવડે સાફસુદ્ધ રાખવાનો જામ કેવળ મૂક જનાને જ લાગેલો હોય છે. વળી તે નિત્ય-મિત્ર સમાન શરીર પોતાના નિત્ય પરિચયમાં રહેવાથી પરિણામે પોતાની (આત્માની) જ અવગણ કરનાર નીવડે છે. તે ઉપર એક શાસ્ત્ર-દૃષ્ટાંત કહેલું છે તે બહુ પેરે મનન કરવા લાયક છે.

‘દૃષ્ટાંત.’

જિતશત્રુ નામના કોઈ એક રાજાને સુબુદ્ધિ નામનો મહાન મંત્રી હતો. કામગરો હોવાથી તે રાજાને પ્રિય હતો. તેમ છતાં એકદા રાજા હૈંદવયોગે તેના ઉપર રૂઢમાન થયો. રાજાને પોતાથી વિમુખ થયેલો જાણી સુબુદ્ધિ મંત્રી સભામાંથી નીકળી કોઈ એક મિત્રનો આશ્રય લેવા ગયો. તે મંત્રીને ૧ નિત્યમિત્ર, ૨ પર્વમિત્ર અને ૩ જૂહારમિત્ર એવા ત્રણ મિત્રો હતા. તેમાં નિત્યમિત્ર સાથે ઘણી જ મહોળત હોવાથી મંત્રી પ્રથમ તેની જ પાસે આવ્યો; જો કે આ વખતે મંત્રીનું મન ઘણું ઉદાસ હતું-‘શોક-ની છાયાવાળું હતું’ તોપણ ‘અતિ પરિચયાત્ અવગણ’ એ ન્યાયે નિત્યમિત્રે તો તેને કદા મશકરીમાં ઉડાવવા જ માંડ્યો. જ્યારે મંત્રીએ તેને જરી હકીકત કહી સંભળાવી ત્યારે તો તેણે ચોખી રીતે તેને આશ્રય આપવા ના પાડી. પછી મંત્રી નિરાશ થઈ બીજા પર્વમિત્ર પાસે આવ્યો. તેણે તેને કંઈક આદર આપી મિષ્ટ વચનથી યોલાવ્યો; પરંતુ સત્ય હકીકત કહેતાં આશ્રય આપવાના તો તેણે પણ અળાડાજ કર્યા. છેવટે જેમ ડુળતો માણસ તરણું પણ પકડે તેમ તે મંત્રી ત્રીજા જૂહારમિત્ર પાસે ગયો. એ જૂહારમિત્ર અત્યંત સન્નજન, સમયજ્ઞ અને પરદુઃખલજ્ઞ હોવાથી મંત્રીને દૂરથી આવતો જોઈ, ઇંચિત આકર્ષથી તેને શોકાકુળ જાણી, તેને આશ્વાસન આપવા માટે તે તેની સામે આવ્યો. મંત્રીને છાતી સરસા ચાંપી જૂહારમિત્રે કહ્યું કે ‘હે ભાઈ! લગારે જ-જન્યો નહિં. લગારે સુંઝાયા વગર શાંતિથી મને સાચી હકીકત કહે, જેથી હું તમને ઉચિત કરું.’ એવાં આશ્વાસનદાયક મિત્રતાં અમૃત વચનોને સાંભળી મંત્રી આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ ગયો અને ગદગદ શબ્દો પોતે પોતાની જરી હકીકત નિવેદન કરવા લાગ્યો. મંત્રીની હુઝળી વાત જાણી જૂહારમિત્રે કહ્યું કે ‘ભાઈ! તમારે લગારે ડરવું નહિં. જ્યાંસુધી મારા જોળિયામાં પ્રાણ હશે ત્યાંસુધી તમારો પણ પળ વાંકો કરવા દઈશ નહિં.’ આ પ્રકારનાં પૂરેપૂરાં વિશ્વાસ ઉપજાવનારાં વચન સાંભળી મંત્રી મનમાં અત્યંત ખુશી થયો અને પોતે પોતાને આવા એકજ

ઉત્તમ મિત્રથી કૃતાર્થ માનવા લાગ્યો. અંતે સમય જતાં અદ્ય વળતમાં રાજના રોપ શમી ગયો અને મંત્રીની ખાસ જરૂર જણાતાં તેની શોધ કરાવવા લાગ્યો. અને તે જૂદારમિત્ર પાસેથી મળી આવતાં પોતાના સુબુદ્ધિ મંત્રીને યમયેચિત કિંમતી સહાય (આશ્રય) આપવા માટે જિતશત્રુ રાજ જૂદારમિત્રના ભારે ઉપગાર માનવા લાગ્યો.

દૃષ્ટાંત આહીં પુરૂં થાય છે. પરંતુ સંશ્લેષથી તેનો ઉપનય ગદુ ઉપયોગી હોવાથી અત્રે કહીશું, જે દરેક આત્માર્થી જનોને ખાસ ધોરે લેવાલાયક અને નિરંતર સ્મરણ કરવા યોગ્ય છે. અત્ર રાજને સ્થાને યમ સમજવો અને મંત્રીને સ્થાને જીવ-આત્મા સમજવો. ત્યારે દુર્દૈવયોગે શેઠાદિક મહા કંપ આવે છે ત્યારે જીવને મરણનો (યમનો) ભય લાગે છે અને તેથી તે ગાભરો જાનીને તેથી મુક્ત થવા કંઈ આશ્રય જેવું મળે તે માટે ખાસ વિચારમાં ગરકાવ થઈ જાય છે. મંત્રીની જેમ દરેક જીવને સામાન્ય રીતે ત્રણ પ્રકારના મિત્ર શાસ્ત્રમાં આવી રીતે કહેલા જ છે:—

નિત્યમિત્રસપો દેહઃ સ્વજનાઃ પર્વસાંનિમાઃ

જૂદારમિત્રસપો જ્ઞેયો, ધર્મઃ પરમસાંધવઃ ॥

ભાવાર્થ—નિત્યમિત્ર સમાન આ આપણો દેહ—શરીર છે, પર્વમિત્ર સમાન આપણાં સ્વજન પરિવાર છે અને જૂદારમિત્ર સમાન પરમ જાંતુ ધર્મ છે. એ ત્રણે મિત્રોનો સ્વભાવ પ્રથમ દૃષ્ટાંતમાં કહેા મુજબ ગરાગર મળતો આવે છે.

વિલેચન—જે નિત્ય પ્રત્યે આપણી જ સાથે રહે, ખાનપાન સાથે સહી કરે, સાથે જ હોં બેસે, સાથે જ રહે-રમત ગમત કરે તે નિત્યમિત્ર કહેવાય છે. તેવો આ દેહ છે. તેની ખાતર-કંઈક પ્રકારની વિટંબના જીવ સહો છે, તેને મનઝમનાં લોચન કરાવે છે, તે માટે કંઈક પ્રકારના આરંભ સમારંભ સેવી પાતે પાપના પાટલા ખાંધે છે તેમ છતાં ત્યારે જમ રૂપે છે, અવસાન વળત આવે છે, ખાને મરણની પચાડીએ ભૂંડે છે ત્યારે અથવા તેવા જ શેઠાદિક કંપમાં નિત્યમિત્ર સમાન દેહ જીવનું કળું કરતાં નથી. જીવથી ઉપસાંઠે થઈ જોસે છે. જાણ કે જીવને અને પોતાને કંઈ સંબંધ જ ન હોય તેમ જીવથી રીસાઈને તેનાથી ખૂંડો થવા માગે છે અને ખૂંડો થઈ પાણુ બપ છે. અતિ પરિચયથી નિત્યમિત્ર સમાન દેહ સાથે એવું અનિષ્ટ પરિણામ આવે છે. તેથી જ જાની પુરૂષેએ એવા અનાર્થ મિત્રનો સંગ વર્જવો કહેા છે. વળી જે ટાણે ટચકે એકલા મળી ખાનપાન સાથે કરે, મુખદુઃખની સાથે મળી વાતો કરે અને પાછા

પોતપોતાને ઠેકાણે વિખરાઈ જાય તેવા કોઈક શુભાશુભ અવસરે એકઠા થનારા સ્વજન પરિવારને 'પર્વમિત્ર' સમાન કહ્યા છે. આપણે ઉપલા દૃષ્ટાંતમાં જોયું તેમ પર્વમિત્ર પણ પરિણામે નિત્યમિત્રની જેમ સ્વાર્થીજ છે. આઠ જ્યાં સુધી લીધું હોય છે ત્યાં સુધી પંખીઓ આવી તેના ઉપર કલરવ કરે છે પણ જ્યારે તે સૂકાઈને કેવળ ઠુંઠા જેવું થઈ જાય છે ત્યારે તે તેના આમું પણ જોતાં નથી તેમ કંઈક ટાણે ટચકે સારા નરસા પ્રસંગે પોતાના જીવની પેરે પાળેલા પાંખેલા સ્વજન પરિવાર અતઃ વળતે જ્યારે જન્મ રૂપે છે, જીવ વ્યાધિચક્ષુ થઈ જોવાન થાય છે, આંખના દેવતા ઉઠી જાય છે ત્યારે પણ સહાયમૂત થઈ આ જીવનો ખચાવ કરી શકતો નથી. સહુ ટગમગ જોયાં કરે છે અથવા ખોટા રોઢણાં રોયા કરે છે પરંતુ જન્મથી કે તેવા પ્રાણાંત કષ્ટથી કોઈ એને ખચાવતા નથી-ખચાવી શકતા નથી. વસ્તુતઃ પર્વમિત્ર સમાન સ્વજન વર્ગની પણ આવીજ સ્થિતિ હોવાથી જ્ઞાની પુરૂષોએ તેમનો સંગ પણ કેવળ સ્વાર્થનિષ્ઠ હોવાથી વર્જવા લાયકજ કહ્યો છે. ત્યારે જૂહારમિત્ર જ એક એવો પરગળુ પરદુઃખભંજક મિત્ર છે કે જે આગલા દૃષ્ટાંતમાં જોયા મુજબ પરમ કૃપાળુ અને કૃતજ્ઞ હોવાથી એકવાર પણ પરિચયમાં આવેલા જીવને ભૂલી જતો નથી પરંતુ ખરી વખતે તેને અમૂલ્ય સહાય આપે છે. એવી રીતે પરમ બાંધવની પેરે અમૂલ્ય સહાયને અર્પનારા જૂહારમિત્રની ઉપમા જ્ઞાની પુરૂષોએ પવિત્ર ધર્મને આપી છે તે યથાર્થ છે. કેમકે બાહ્યાવસ્થામાં અજ્ઞાન દશાની જહલતાથી, યોગ્યવયમાં અર્થઅર્જનની ચિંતા, વિષયરસની લુબ્ધતા તથા મદાંધતા પ્રમુખ કારણથી અને જરા અવસ્થામાં ઇંદ્રિયોની શિથિલતા, શરીરની ક્ષીણતા, વ્યાધિચક્ષુતા, અને પરાધીનતા પ્રમુખ કંઈક કારણોથી જીવ પરમ બાંધવરૂપ પવિત્ર ધર્મથી પ્રાયઃ વિમુખ જ રહે છે. તેમ છતાં જો જૂહારમિત્ર સમાન પરમકૃપાળુ અને પરમ કૃતજ્ઞ ધર્મ મહારાજનો આખી જીવનમાં કદાચ એક જ વખત પણ પરિચય કરવામાં આવ્યો હોય તો તે પરમકૃપાળુ ધર્મમિત્રની અમૂલ્ય સહાય મેળવવા જીવ ભાગ્યશાળી થાય છે-થઈ શકે છે. એવો જો કૃપાળુ ધર્મ શરણુ રહિતને શરણુદાતા એટલે આશ્રય રહિતને આશ્રયદાતા નિઃસ્વાર્થ બાંધુ કહેવાય છે. એથી જ શાસ્ત્રકાર આપણને આગ્રહ-પૂર્વક કહે છે કે નિત્યમિત્ર સમાન હૃદયમાં તમે ખોટી મમતા બાંધશો નહિ. ભાગની ડોટડીની જેમ તેની સાથે સ્વાર્થ પૂરતો જ સંબંધ રાખજો. તમે ગમે તેટલો તેના આદર સત્કાર મોહવશ થઈને કરશો તોપણ તે હૃદ કદાપિ તમારો થવાનો નથી; કેમકે તે કદાપિ કોઈનો પણ થયો નથી. તે તમને ક્ષણમાં છેલ્લે દઈને જતો રહેશે અને તમે જરૂર છેતરાઈ જશો. કેમકે તેનો તેવો જ સ્વભા-

વ છે. 'પૂર્વે' પણ તેણે અનંત જીવોને છેલ્લે દહને છેત્યાં છે. અત્યારે પણ કંઈ કંને છેલ્લે દહ છેતરે છે અને ભવિષ્યમાં પણ તેમજ કરશે. તો પછી તેનો વિશ્વાસ સુખુદ્ધિ જનો કેમ જ કરે? ન જ કરે. તેની જેમ પર્વમિત્ર સમાન સ્વજનવર્ગ પણ સ્વાર્થસાધુ જ-કેવળ સ્વાર્થનિષ્ઠ છે; તેથી છે ભવ્યજનો! તમે પરમકૃપાળુ બ્રહ્મારમિત્ર સમાન પવિત્ર ધર્મ ઉપર જ સર્વથા વિશ્વાસ રાખો. તેનાથી જ તમારો અંતે ઉદ્ધાર થઈ શકશે. તેનું 'પરદુઃખલંબન' મિટ્ટ સાચું જ છે. માટે તેનો જ આશ્રય લેહો. હરાયાં ઢોરની પેરે જ્યાં ત્યાં સુખની ભ્રાંતિ થી રક્ષણશો નહિ. કલ્પવૃક્ષને તજી કેરડે શામાટે બાંધો છો? ચિંતામણિને તજી કાચના કટકાને શામાટે પકડો છો? જ્યાંસુધી જરા અવસ્થા આવી પહોંચી નથી, વ્યાધિઆએ આવી ઘર કંઈ નથી અને ઈંદ્રિયો ક્ષીણ થઈ નથી ત્યાંસુધી પવિત્ર ધર્મનું સેવન કરી લ્યો, કરી લ્યો! પછી તમારા હાથમાં બાજી રહેશે નહિ. હજી સંવેળા ચેતી બંધો! અને ધર્મરસાયણનું પાન કરી લ્યો! એથી તમારા સઘળા દોષ, સઘળા કલેશ, સઘળી વ્યાધિ ચાલત તમારા સઘળા વિકાર-જન્મ, જરા અને મરણનાં અસહ્ય અનંતા દુઃખ વિલય પામશે. બાકી આ પામર-પરિણામે છેલ્લે દેનારા સ્વાર્થી દેહની ખાતર મોહાંધ બની તમારે અનેક પ્રકારના બાહ્ય ઔષધ ઉપચાર કરવાની કરી જરૂર નથી. કેમકે પરિણામે એ બધા ઉપચાર નિષ્ફળપ્રાય છે-ફળદાયી નથી. જે અચોટ ફળદાયી જોશે ઉપાય તમારું જીવન સુધારવાનો છે તે એજ છે કે તમે બધાં ભામાં મૂકી દહને એક ધર્મરસાયણનું જ પાન કરો કે જે બંદેજ નિરોગીલું છે. તે તમને પણ નિરોગી કરશે જ. પરંતુ તેમાં તેવી અચળ આસ્થા રાખીને તેનું પ્રીતિથી સેવન કરજો. જે ભવ્યાત્માઓ ખોટી મોહ માયા તજી પરમગાંધવરૂપ, અશરણ શરણ અને અધમોદ્ધારક ધર્મમિત્રની શુદ્ધ નિષ્ઠાથી સેવા કરી સહાય માગશે તેમને તે જરૂર સહાય આપશે. પરંતુ જે પામર પ્રાણીઓ વાઘની જેમ ડરીને તેનાથી દોડ ગાઉ દૂર નાસશે, પરમકૃપાળુ અને કૃતજ્ઞ ધર્મમાં વિશ્વાસ નહિ રાખશે અને એક નિષ્ઠાથી સેવા કરનારને ગમે તેવા વિષમ સંયોગમાં પણ સહાય કરનાર તે અધમોદ્ધારક ધર્મનો આશ્રય લેશે નહિ તે બાપડાના ભવિષ્યમાં કેવા બૂરા હાલ થશે તે કહી શકાતું નથી. કેમકે શત્રુજય માહાત્મ્યમાં શ્રી ધનેશ્વર સૂરીશ્વરે એક અમૂલ્ય શ્લોકવડે અદ્ભૂત કૃપાયોગે અમૂલ્ય બોધ આપતાં સદૃશ્ય જનોને સમજાવ્યું છે કે:-

‘ધર્મેનાધિગતૈશ્વર્યો, ધર્મમેત્ર નિહંતિ ય : ।

કથં શુભાયતિર્ભાવી, સ સ્વામિદ્રોહપાતકી ॥

ભાવાર્થ—પૂર્વ ભવમાં સેવેલા ધર્મના પ્રભાવથી આ ભવમાં પ્રત્યક્ષપણે ઋદ્ધિ સિદ્ધિ પામ્યા છતાં જે મોહવશ અજ્ઞાન પામર જીવ ધર્મનો જ લોપ કરે છે, તે સ્વસ્વામી દ્રોહ કરવારૂપ મહા પાતકી પ્રાણીનું પરિણામે સાડું શી રીતે થશે? નહિ જ થાય. તેનું સાડું થવાનો સંભવ જ નથી.

વિવેચન—એક સરળી માનવ આકૃતિને ધારણ કરતાં છતાં કંઈક રોગી તો કંઈક નિરોગી, કંઈક પંચિત તો કંઈક મૂર્ખ, કંઈક રાજા તો કંઈક રંક અને કંઈક સુખી તો કંઈક દુઃખી હીસે છે. તેનું કારણ વિચારી જોતાં બુદ્ધિમાન સમજી શકે છે કે તે પ્રગટ પૂર્વ ભવમાં કરેલી શુભાશુભ કરણીનું જ ફળ છે. જો એમ ન હોય તો એક જ માતાના ઉદરથી ઉત્પન્ન થયેલાં જે બાળકોમાંથી જન્મતાંજ એક બાળક નખમાં પણ રોગ વગરનું અને બીજું તદ્દન રોગિણું હીસે છે અને એવીજ બીજી બહુ બહુ પ્રકારની વિચિત્રતા હીસે છે તેનું બીજું શું સંભવિત પ્રયોજન હોઈ શકે? કશું જ નહિ. તેથી પૂર્વ નિર્ણીત સિદ્ધાંત ઉપર આવવું જ પડે છે. માટે સુખના અર્થી જનોએ ગમે ત્યારે અને ગમે તેવા સંમિલન સંયોગોમાં પણ અવશ્ય ધર્મનું સેવન કરવું. જે બાપડા અજ્ઞાન-પામર પ્રાણીઓ પવિત્ર ધર્મથી સદાય વંચિત રહે છે તે કદાપિ સુખના ગંધને પણ પામી શકતા નથી. અને જે પૂર્વ ભવમાં કંઈક અંશે ધર્મનું સેવન કરવાથી અહીં પ્રત્યક્ષ સુખ પામ્યા છતાં તે ઉપગ્રામી ધર્મથી પાછા વિમુખ રહે છે તે સ્વસ્વામી દ્રોહી હોવાથી મહા પાતકી ગણાય છે, જેથી તેવા પામર પ્રાણીનું પરિણામે શ્રેય થવું દુર્ઘટ છે. જો સુખની ખરી ચાહના હોય તો ધર્મથી વિમુખ ન જ રહેવું જોઈએ.

ચંદ્ર રાજાના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૬૦ થી)

વિમળ પુરીએ ગયેલા વેપારીઓ તો ત્યાં રહ્યા અને વ્યાપાર કરવા લાગ્યા. મકરંધવજ રાજાએ પોતાના બુદ્ધિના ભંડાર જેવા મંત્રીને જોલાઓ અને તેને કનકધ્વજના રૂપ સંબંધી વાત કહી સંભળાવી. મંત્રીએ પૂછ્યું કે—“મને આ વાત કહેવાનો હેતુ શો છે?” રાજાએ કહ્યું કે—“મારી પુત્રી પ્રેમલા માટે વરની

૧૦૪

નૈત્યર્થ પ્રકાશ.

શોધમાં આપણે છીએ, તેવામાં આ અચાનક સંયોગ મળી ગયો છે. તેને યોગ્ય આ વર જણાય છે. પુત્રીને યોગ્ય વર મળે તો મને આનંદ થાય. આના જેવો બીજો વર મળવો મુશ્કેલ જણાય છે તેવું જો તમારું મન માને તો તેની સાથે પ્રેમલાને વિવાહ કરીએ. ” મંત્રી જોડ્યો કે—“ મહારાજ ! પરદેશીની વાત ઉપર ભારે કેમ રણાય ? લોકો કે ભુડો પણ પોતાનો હોય તે જ્ઞાને વડાલો લાગે છે અને તેની પરદેશમાં પ્રશંસા પણ થાય છે. પોતાની માને કોઈ ડકણ કહેતું નથી. વળી પોતાના દેશના કાંટા પણ પ્રિય લાગે છે અને પરદેશના ફુલ પ્રિય લાગતા નથી. આમ હોવાથી તે વેપારીઓના વચન ઉપર તો પ્રતીત રણાય નહીં કારણ કે તે ત્યાંનાજ રહીશ છે. તેથી જો કોઈ બીજા ત્રાહિત માણસો જે પરદેશી હોય તે તેની પ્રશંસા કરે તો મનમાં નિશ્ચય થઈ શકે. ” રાજાએ મંત્રીની વાત કમુલ કરી. પછી પુત્રીને વિસર્જન કરી અને રાજા સ્વવાટીએ ગયો. અટવીમાં જઈને રાજાએ ઘણા મૃગાદિ પશુઓને ઉપદ્રવિત કર્યા, પાછળથી મંત્રી પણ ત્યાં આવ્યો. પછી રાજા શ્રમિત થઈને નજીકમાં એક સરોવર હતું તેની પાળ ઉપર જઈને વિસામો લેવા બેઠો.

તેવામાં કોઈ દેશના સોદાગરો પાણી પીવા માટે તે સરોવરે આવ્યા. સરોવરમાંથી નિર્મળ જળ પીને તેઓ પાછા વળ્યા. એટલે મકરધ્વજ રાજાએ તેને જોલાવ્યા. અને આદરપૂર્વક પૂછ્યું કે—“ તમે પરદેશી મુસાફરો છો તો તમે અનેક દેશોમાં અનેક કોતુકો જોયા હશે તેમાંથી મારે જાણવા જેવું કોઈ કોતુક હોય તો કહો. તમે આકૃતિએ પણ વિચક્ષણ જણાઓ છો તેથી મારી ઇચ્છા પૂર્ણ કરો. ”

રાજાએ આ પ્રમાણે કહેવાથી સોદાગરો તેમની પાસે બેઠા. અને પોતે જાણેલી અદ્ભુત વાતો કહેવા લાગ્યા. તેઓ જોડ્યા કે—“ હે રાજેન્દ્ર ! અમે ફરતા ફરતા સિંધુ દેશમાં ગયા હતા, ત્યાં સિંહલપુરી નામે નગરીમાં કનકરથ નામે રાજા છે. તેને કનકધ્વજ નામે પુત્ર છે. તે રૂપ રંગના ભંડાર છે. દેશ વિદેશમાં તેની છીર્તિ વિસ્તરેલી છે. પણ તે કુમાર ભોંયરામાં જ રહે છે. તેને બહાર લાવવામાં આવતો નથી. જો તેને શરીરે પવન લાગે તો પણ તે ફુલની જેમ કુમળાઈ જાય એવો તે સુકોમળ છે. તેનું રૂપ અકોટિક છે પણ તે કોઈ એ જોયું નથી. હે મહારાજ ! અમે એ અચરિત્ર સાંભળ્યું છે. ” રાજાએ તેની વાત સાંભળીને તેમને વિદાય કર્યો. મનમાં નિરધાર કર્યો કે પ્રેમલાના વિવાહ એની સાથે જ કરવો. વ્યાપારીઓના વચનપર પણ હવે વિશ્વાસ બેઠો. પછી સંધ્યા સમય થયો એટલે રાજા ઘરે આવ્યા. અને મંત્રીને પોતાનો વિચાર

જણાવ્યો, 'પરંતુ મંત્રીએ કહ્યું કે—“ મને હજી પણ શંકા રહે છે, વિશ્વાસ આવતો નથી. કારણકે કાને સાંભળવાથી એ વાતની પ્રતીત થઈ શકે નહીં, નજરે જોવામાં આવે તોજ સાચું મનાય; માટે આપણા કોઈ સેવક ત્યાં જાય અને તેનું રૂપ નજરે જુએ પછી અહીં આવીને કહે તો તેની સાથે પ્રેમલાલચથીના વિવાહ જોડાયે. આ કાંઈ નાની યુની વાત નથી. આખી છ'દગીનો સંબંધ જોડાયો છે તેથી તપાસ તો પૂરી કરવી. ”

મંત્રીના આવાં વચન સાંભળીને રાજાએ અમારા ગામના વેપારીઓને તેડાવ્યા અને આદર સત્કાર કરીને કહ્યું કે “ તમે એક અમારું કામ કરો. તમે મારા પ્રધાનોને સાથે લઈને સિંહલપુરી જાઓ. ત્યાં તેમને કુંવરનું રૂપ બતાવો અને જો તેનું રૂપ કુંવરી જેવું હોય તો તમે ત્યાંજ શ્રીકૃણ આપીને વિવાહ નક્કી કરજો. આટલું કામ કરી આપવાથી હું તમારો આભાર માનીશ અને કોઈ દિવસ એ ઉપકાર ભૂલીશ નહીં. ” વેપારીઓ બોલ્યા કે “ એમાં મોટી વાત શું છે? આપના હુકમ પ્રમાણે અમે ખુશીથી કામ કરી આપશું. કારણ કે અહીં તમારી પુત્રી અને ત્યાં કનકરથ રાજાનો પુત્ર જાનેની સરખે સરખી કોઈ પણ પ્રકારની જોડ આપણુ વિનાની જોડી છે. તો તે મેળાવવામાં અમે જાનતો પ્રયાસ કરશું. આપના પ્રધાનોને અમારી સાથે મોકલો, અમે તેની અમારાથી જાનશે તેવી ચાકરી કરશું. ” રાજાએ તરતજ ચાર ખુદ્દિમાન પ્રધાનોને તૈયાર કર્યાં, અને અમારા ગામના વેપારીઓની સાથે સિંહલપુરી તરફ વિદાય કર્યાં. તેઓં અનુક્રમે સિંહલપુરી આવ્યા. વ્યાપારીઓને ત્યાં ઉતર્યાં. વ્યાપારીઓએ તેમને સારી રીતે ભોજનાદિકવડે સંતુષ્ટ કર્યાં.

સંધ્યાકાળ થયો એટલે વેપારીઓ પેલા પ્રધાન પુરૂષોને લઈને કનકરથરાજા પાસે આવ્યા. પ્રથમ પ્રધાનોને બહાર બેસાડીને તેઓ રાજાને મળ્યા અને બધી વાત કરી બતાવી. તેઓએ છેવટે કહ્યું કે “ મકરધ્વજ રાજાના પ્રધાનો આપણા રાજકુમાર સાથે રાજપુત્રી પ્રેમલાલચી જે અત્યંત રૂપવંત છે અને જેને અમે નજરે જોયેલી છે તેના વિવાહ કરવા અમારી સાથે આવ્યા છે. અને તેઓ બહાર ઉભા છે. ” રાજાએ તરતજ તેમને અંદર લાવવા આજ્ઞા કરી. પ્રધાનોએ તે સાંભળતાં અંદર આવી રાજાને પ્રણામ કર્યા અને કેટલીક પ્રશંસા કરી. રાજાએ હર્ષિત થઈને તેઓંન આસનપર બેસાડ્યા. કુશળ સમાચાર પૂછ્યા. પછી કહ્યું કે “ તમે ક્યાંથી આવ્યા છો? ક્યાં સુધી જવું છે? કોણે મોકલ્યા છે? ને શું કાર્ય છે? ” રાજા તરફથી આમ પ્રશ્ન થતાં તે ચાર પ્રધાનોમાંથી એક અવસર ઉચિત બોલનાર ચતુર પ્રધાન હતો તે બોલ્યો કે—“ હે રાજા! અમે સોરઠ દેશથી આવ્યા

છીએ અને અમારા મકરંધવજ રાજ્યએ અમને તમારી પાસેજ મોકલ્યા છે. આ તમારા ગામના વેપારીઓએ અમારા રાજની પાસે તમારી ઘણી પ્રશંસા કરી અને તમારા પુત્ર કનકંધવજના રૂપના પણ ઘણાં વખાણ કર્યાં. બીજા સોદાગરો આવ્યા હતા તેમણે પણ તમારા પુત્રના રૂપની પ્રશંસા કરી. તમારો પુત્ર એવો રૂપવંત હોય તેમાં નવાઈ પણ નથી. કેમકે હંસના કુળમાં તો હંસજ હોય. અમારા રાજને એક પ્રેમલાલચી નામે પુત્રી છે તે પણ ઘણી રૂપવંત છે. તેની સાથે તમારા પુત્રનો વિવાહ મેળવવા અમને અહીં મોકલ્યા છે. આ વાતમાં તમારે પણ કાંઈ આનાકાની કરવા જેવું નથી. કારણ કે તે સોરઠ દેશનો રાજ છે; અને તમે સિંહલ દેશના રાજ છે; સરખે સરખી જોડ છે; વળી તમે જાણો છો કે અમે પણ ઘણી ભૂમિ ઉલ્લંઘીને એ કાર્ય માટેજ અહીં આવ્યા છીએ અને વિવાહ મેળવ્યા વિના પાછા જવાના નથી. ”

મકરંધવજ રાજના પ્રધાનોની આ પ્રમાણેની હકીકત સાંભળીને સિંહલરાજ બોલ્યા —“ તમે વાત કહી તે સાંભળી. પણ તમે આટલા બધા ઉતાવળા કેમ થાઓ છો ? ઉતાવળા કામ કરવામાં સ્વાદ આવતો નથી. ધીરજના રૂળ મીઠાં કહેવાય છે. તમારા રાજ્યએ અહીં સુધી તમને મોકલ્યા તો તે બહુ સાફ કર્યું. અમે તમારું કહેવું માથે ચડાવી લીધું. હવે તમે જરા સ્વસ્થ થાઓ. અમે વિચાર કરીને આનો ઉત્તર આપશું. તમે દૂર દેશાંતરથી આવ્યા છો તો તમને દિલગીર નહીં કરીએ. પણ હજી અમારો પુત્ર નાનો છે. અત્યારથી વિવાહની વાત શી ? જ્યારે મોટો થશે ત્યારે વિવાહ કરશું. વળી તેણે હજી સુધી ઘરનું આંગણું પણ જોયું નથી. હજી તો ભોંયરામાં જ રહે છે. અમે જોખામાં લઈને તેને રમાડ્યો પણ નથી. વળી તમારા રાજની પુત્રીને અમે જોઈ નથી, તો કન્યા જોયા વિના વિવાહ પણ કેમ થાય ? તે છતાં તમારા રાજને બહુ ઉતાવળ જ હોય તો ખુશીથી બીજે વર શોધી લ્યો; એમાં અમને કાંઈ વાધો નથી. ”

આ પ્રમાણે કહીને આવેલા પ્રધાનોને રાજ્યએ ઉતારે મોકલ્યા. પછી મને બોલાવીને કહ્યું કે—“ હે હિંસક ! કહે હવે શું કરવું છે ? આમ રોજ રોજ દેશાવરી માણસને ક્યાં સુધી ભોળવ્યા કરશું ? આવી મહા રૂપવંત કન્યા અને આપણા કુટિપુત્ર તેનો વિવાહ શી રીતે જોડાય ? મને તો આવું કુડ કપટ કરવું કોઈ રીતે ગમતું નથી. કારણ કે કુડ ત્યાં છુટ છે, કુડ કાળીતું સ્વરૂપ છે, સૌથી ભુંડું કુડ છે. સરકમને તો તે કુડાડા જેવું છે. માટે આ પ્રધાનો જે આશાભર્યા આવ્યા છે તેને ખરી વાત કહી દેવી ને પાછા મોકલવા. દેખીંધેખીં ને દેવંકન્યા જેવી રાજપુત્રી સાથે આપણા કોઠી પુત્રનો વિવાહ ન કરવો.

પૂર્વે ઘણા કુડ કપટ કર્યા હશે તેથી પુત્ર કુષ્ટિ થયો છે. વળી આ ભવમાં કુડ કપટ કરીએ તો તેનાં ફળ કેવાં અનિષ્ટ ભોગવવાં પડે ? તેથી માફ મૂન તો એવો અન્યાય કરવામાં વધતું નથી. તારા વિચારમાં શું આવે છે તે કહે. ”

રાજના આ પ્રમાણેના વચનો સાંભળી ને મેં કહ્યું કે—“હે રાજન્ ! હજી સુધી રાજપુત્ર કુષ્ટિ છે એમ કોઈએ બાંધ્યું નથી. જો આમ જ કરવું હતું તો પછી તેને ભોંયરામાં શામાટે રાખવો હતો ? મૂળથી જ જૂકું કરવું નહોતું. જ્યારે એકવાર જૂકું કર્યું છે તો હવે જહીવું નહીં; ચલાવ્યા જવું. જ્યાંસુધી દિવસ પાંધરા છે ત્યાંસુધી બધું ઠીક થઈ રહેશે. આ પ્રધાનો દૂર દેશથી આવ્યા છે તો તેને નિરાશ ન કરવા. મન ગમતો વિવાહ મળ્યો છે તે કરી લેવો. આપણે કુળદેવીને આરાધીશું ને કોઈ પણ રીતે પુત્રને નિરોગી કરશું. માટે હવે જે આદ્યું છે તે પૂરું કરવું. હારી જવું નહીં. આ જગતમાં જૂકું તો બહુ મીકું છે. જૂઠાથી સંપત્તિ મળે છે અને પ્રતિફળ હોય તે અનુકૂળ થાય છે. માટે જૂઠાથી હરી જવા જેવું નથી. ચોરી કરનારની સારવાર કરનાર પણ મળી આવે છે, તો આપણે કાંઈ કરી નહીં શકીએ ? બધું કરશું ને પાર ઉતરશું. માટે તમે લગાર પણ ચિંતા કરશો નહીં. ”

મારી આ પ્રમાણેની વાત સાંભળીને રાજાએ મને કહ્યું કે—“તાફં કર્યું તું ભોગવ. તારે ગમે તે કર. હું એમાં વચ્ચે આવવાનો નથી. ” મારી અને રાજાની આ પ્રમાણેની વાતચિત ચાલે છે તેવામાં મકરંધવજ રાજના પ્રધાનો ત્યાં આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે—“હે રાજન્ ! તમે આટલા દિવસ વાતમાં ને વિચારમાં કાઢી નાખ્યા. હવે આપની ઇચ્છા ન જ હોય તો કાંઈ પરાણે પ્રીત થતી નથી. પણ અમારું કહેવું એમ છે કે જો તમારો પુત્ર બીજી પણ રાજકન્યા પરણે તો અમે શી ચોરી કરી છે કે અમારી રાજપુત્રી ન પરણે ? વળી રાજપુત્ર રાજપુત્રીને પરણે એ તો જગતની રીત છે; પણ તમે તો કાંઈ નવી રીત કરવા ધારી જાણુય છે ! વળી અમારી રાજપુત્રી એકવાર તમારા પુત્રની સ્ત્રી કહેવાઈ તેને હવે બીજાને આપશું તેમાં તમારી લાજ પણ શી રહેશે ? લક્ષ્મી ચાંદીને ઘરે આવે ત્યારે તેને પાછી કોણ વાળે ? માટે તમે હાથા થઈને ભૂલો છે. હજી પણ અમારું કહેવું એમ છે કે આવેલો અવસર ચૂકવો ઠીક નથી. ”

પ્રધાનોની આ પ્રમાણેની વાત સાંભળીને હે ચંદ્ર નરેશ ! મેં અમારા રાજાને કહ્યું કે—“આની વિનંતિનો સ્વીકાર કરો. એને નિરાશ કરીને પાછા વાળવા ઠીક નથી. દૂર દેશથી એઓ અહીં સુધી આવ્યા, એને ફેગટ પાછા ફેરવવા

એમાં આપણી પણ આગર નથી. વળી કનકધ્વજ કુમાર ને પ્રમલાલચ્છી પરણશે તેથી આપણે ને વિમળાપુરીના રાજાના સ્નેહ પણ વૃદ્ધિ પામશે. ” આ પ્રમાણે કહીને મેં અમારા રાજાની ઉપરવટ તે વિવાહનો સ્વીકાર કર્યો ને શ્રીફળ લીધું તેમજ પાન સાપારી વહેવ્યા. એટલે તે પ્રધાનો પણ રાજી થયા. અમારા રાજાને તે વાત પસંદ પડી નહીં. બાકી બીજા તો બધા સબજન કુટુંબીઓ એકા મળ્યા અને સૌ આતંદ પામ્યા. પછી પેલા ચાર પ્રધાનોએ હર્ષિત યથા ને મને કહ્યું કે—“ તમે વિવાહ કમુલ કરાવીને અમારી ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે, પણ હવે અમને કુંવર દેખાડો કે જેથી અમે અમારા સ્વામી પાસે જઈને તેનું વૃત્તાંત કહી શકીએ. અમને પણ તેને જોવાની ઘણી હોંશ છે, તેથી અમને નયણે દેખાડીને કૃતાર્થ કરો. ”

એ પ્રધાનોનો આવો આગ્રહ જોઈને મેં કપટ કેળવી ઉત્તર આપ્યો કે— “ કુંવર તો એને મોસાળ રહે છે. તે અહીંથી દોઢસો યોજન દૂર છે. વળી તેની પાસે તો માત્ર એક ધાવજ રહે છે. કુંવર ત્યાંપણ ભોંયરામાં રહે છે અને તેને લણાવનાર બહાર રહીને લણાવે છે. તેને પણ કુંવરનું દર્શન થતું નથી તો તમારી તેને જોવાની આશા પૂરી થવાની નથી. સૂર્યના કિરણ પણ તેને સ્પર્શ કરી શક્યા નથી, તો તમારી શી શુભશ છે કે તમે જોઈ શકો ? ” આ પ્રમાણે કહ્યા છતાં પણ તેઓએ તો તેને જોવાનો હઠ જ લીધો. એટલે પછી હું તે આરેને મારે ઘરે તેડી ગયો. અને ત્યાં તેને નવરાવી વિલેપન કરાવી. ઉત્તમ વસ્ત્રાભૂષણો પહેરાવી અનેક પ્રકારની રસોઈ જમાડીને સંતુષ્ટ કર્યા અને મણિ-રત્નાદિકના આભૂષણો આપી રાજી કર્યા. તો પણ તેઓએ પાછો હઠ કરવા માંડ્યો કે—અમને રાજપુત્ર દેખાડો તો પરશે. પછી મેં કહ્યું કે—“ તમે ખોટો આગ્રહ શામાટે કરો છો ? કુંવર અત્યંત રૂપાળો છે. વળી જે વાતથી તમારા રાજા તમને ખીજે એવું અમે જ શામાટે કરીએ, અમે પણ સાત ગણે ગળીને પાણી પીનારા છીએ. કપટ કરવાના કેકાણા બીજા ઘણા છે, તેથી અહીં કપટ કરીએ જ નહીં. વળી કુંવર કોઈ છાનો નથી. સૌ જાણે છે કે તે મહા રૂપવંત છે. અમે જે કામ કર્યું છે તે વિચારીને જ કર્યું છે. એમાં તમારી હાંસી થાય એવું નથી. જો કે આ કેકાણું અમારે યોગ્ય નથી; પણ અમારાથી તમારું વચન લેવામાં નહીં તેથી જ આ સગાઈ કરી છે. તમે પણ કોઈ સારા શુકન જોઈને આવેલા તેથી મન ગમતું કાર્ય કરીને બંધ્યા છો. અને પ્રમલા પણ પૂરી લા-જ્યશાળી, તેણે સાચે મને ગારીની પૂજા કરેલી તેથી જ તે આવો વર પામી છે ! હવે તમે વધારે હઠ શામાટે કરો છો ? અમે એક રોટલીના બહલામાં આપો

અરહટ વેચી નાખ્યો છે. પૂર્વના લેખ લખેલા તેથી જ આ સગાઈ થઈ છે, માટે હવે એમાં કંઈ બોલવા જેવું નથી. ” આ પ્રમાણે ઘણી રીતે કહેતાં પણ જ્યાં-રે તે ફેસલાણા નહીં ત્યારે પછી ચારેને કોડ કોડ ટકા આપીને લલચાવ્યા. એટલે પછી તો તે બોલ્યા જ નહીં. બાણે કપાળમાં ઝાંલ દીધો હોય તેમ ટાઢા જ થઈ ગયાં. જે રાતા ખીળા થઈ જતા હતા તે શીળા થઈ ગયા અને દામના દાસ થઈ જઈને બોલ્યા કે—“ કહો, હવે લક્ષ્મી દિવસ કયો નક્કી કરો છો ? ”

પછી અમે સાં સિંહલરાજ પાસે આવ્યા અને ત્યાં પંડીત જોષીએને બોલવા, અને તેમના કહેવા પ્રમાણે છ મહીના પછીનું લક્ષ નક્કી કર્યું. રાજ્યે તે પ્રધાનોનું સન્માન કર્યું એટલે તેઓ પણ મુંગે મોઢે ત્યાંથી પોતાના દેશ જાણી જવા ચાલી નીકળ્યા. અમે આપેલા પૈસા તેમણે અગાઉથી જ પોતાને દેશ મોકલી દીધા. ત્યાં જઈને તેમણે પોતાના રાજ પાસે સગાઈ કરી આવ્યાની વાત કરી અને કુંવરના રૂપના ખૂબ વખાણ કર્યો. એટલે મહારાજ રાજ પણ બહુ ખુશી થયો અને તે ચારેને લાખ લાખ દ્રવ્યનો પસાય કર્યો. તેણે આમાં કંઈ પણ કપટ છે એમ બાણે નહીં.

અહીં અમે પાછળથી જાનની તૈયારી કરવા માંડી. હાથી, ઘોડા, રથ તમામ તૈયાર કર્યો. જનયાઓ પણ તૈયાર થવા લાગ્યા. આવી બહુ ધામધુમ જોઈને લોકો પૂછવા લાગ્યા કે—“ આટલી બધી ધામધુમ શેની છે ? ” એટલે રાજસેવકો કહેવા લાગ્યા કે—“ રાજપુત્ર પરણવા જનાર છે તેની જાનની આ બધી તૈયારી છે. ” એટલે લોકો પણ આનંદ પામ્યા અને હવે આપણે રાજપુત્રને જોશું એમ ધારી તેને જોવાને તૈયારી રહ્યા. આ પ્રમાણેની બધી તૈયારી જોઈને સિંહલ-રાજ્યે મને એકાંતમાં બોલાવી કહ્યું કે—“ અરે ભૂંડા ! આ બધી તૈયારી કરીને ક્યાનો લવ ક્યાં બગાડે છે ? કનકલ્પજનું રૂપ ચોરીમાં પ્રગટ થશે. પછી પ્રેમલા તેને કેમ પરણશે ? એ વખતે આપણો ફજેતો થશે અને આપણે પણ શું મોઢું બતાવશું ? ” ત્યારે મેં કહ્યું કે—“ તમે ચિંતા ન કરો અને કુળદેવીને આરાધો. તેનાથી આપણી ચિંતા ટળશે. ” રાજ્યે તરતજ તે વાત કબુલ કરી ને કુળદેવીને આરાધી. તે પ્રગટ થઈને બોલી કે—“ વારે વારે મને શા માટે બોલાવો છો ? ” રાજ્યે કહ્યું કે—“ હે માતા ! મારી ના છતાં પ્રધાને અ-ધુજ્ઞ કાર્ય કર્યું છે. હવે છતવાનું તમારે હાથે છે માટે કોઈ પણ રીતે કુંવરને નિરાગી કરો. તે શિવાય બીજા ઉપાય નથી. તમે કુળમાતા છો તો અમારું હુકમ ટાળવું તે તમારું કામ છે. ” દેવી બોલી કે—“ હે રાજા ! કું-

વરને પૂર્વકર્મજન્ય રોગ છે તે તો કોઈ રીતે દૂર થવાનો નથી. પરંતુ હું તમારી ચિંતા ટાળીશ. લગ્નની રાત્રિએ આભા નગરીનો રાજા ચંદ્ર પાતાની વિસાતાને સ્ત્રીની પાછળ વિમળાપુરીએ આવશે અને તે પ્રેમલાને પરણશે. આટલું હું કહી આપીશ. માટે તમે ધીરજ રાખજો.” આ પ્રમાણે કહીને દેવી અદૃશ્ય થઈ. સિંહલરાજા હર્ષ પામ્યો અને જાનની તૈયારી ઉતાવળે કરવા માંડી. પ્રયાણને દિવસે એક હાથી ઉપર પડદા વાળી અંગાડીમાં કનકદંવજને બેસાડ્યા. અમારી કપટરચના કોઈને જણાવા ન દીધી. પછી ત્યાંથી પ્રયાણ કરી આરંભર સાથે ચાલતાં અનુક્રમે અમે અહીં વિમળાપુરી આવ્યા. અને મકરંદવજ રાજાને મળ્યા. અમને તેણે ઘણું સરસ ઉતારો આપ્યો અને અમારી સુંદર લોજના દિવડે લક્ષિત કરવા માંડી.

હવે આજ રાત્રે પ્રેમલા ને કનકદંવજનો વિવાહ થવાનો છે. તે પ્રસંગે કુળદેવીના વચનથી અમે આ નગરની સાતે પોળે માણસો બેસાડ્યા છે. કુળદેવીના કહેવા પ્રમાણે બે સ્ત્રીઓની પાછળ તમે આવ્યા છો અને તેથીજ અમે તમને આલાનરેશ ચંદ્રરાજ તરીકે ઓળખ્યા છે. તમને જોઈને અમે આનંદ પામ્યા છીએ. હવે અમારી વિનંતિનો તમે સ્વીકાર કરો અને પ્રેમલાલચ્છી પરણી આપો. હવે જો તમે હા નહીં પાડો તો અમે પાંચે જણા લાંબીયું. અમને જીવાડવા કે મારવા એ તમારા હાથમાં છે. અમારી લાજ પણ તમારા હાથમાં છે. હવે અમારા દુશ્મનોને હસાવવા હોય તો તમારી મરજી. અહીં કદી વધારે રકઝક કરશો તો રાજમંદીર પાસે છે એટલે બધી વાત ઉઘાડી પડશે. વળી અગાઉ પણ ઘણા પુરૂષો ભાટે પરણ્યા છે. તમારે કાંઈ પહેલ કરવાની નથી. તમને એમાં કાંઈ દોષ લાગવાનો નથી. વળી રકઝકમાં વધારે વખત જવાથી રાત વિતશે ને વાત રહી જશે, માટે જલદી હા પાડો. અમે રાજપુત્રમાં અને તમારામાં દેવીના વચનથી બીલકુલ અંતર જણુતા જ નથી.”

આ પ્રમાણેની હિંસકમંત્રીની કહેલી તમામ હકીકત સાંભળીને ચંદ્રરાજાએ સિંહળ નાપને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે—“ આ વાત તમારે કરવી ઘટતી નથી. આમાં હવે હિંસકને પણ કેટલો ઓલભો દઈએ. આ રીત તદન જોડી છે—કરવા યોગ્ય નથી. વળી હું એવી સુંદર રાજકન્યાને પરણીને તમને કેમ સોંપું? એવી રીતે કરવાથી ક્ષત્રીવટ લાગે તે પણ મારાથી કેમ બને? ” આ પ્રમાણે ચંદ્રરાજાએ ઘણી યુક્તિ પ્રયુક્તિ કરી પણ છેવટે રાજા ને મંત્રીએ મળીને અનેક પ્રકારના કુઠકપટથી ચંદ્રરાજાના ચિત્તને રીઝવ્યું. એટલે ઉંઠો વિચાર કરીને ચંદ્રરાજાએ પરણી આપવાની હા પાડી. તેથી સિંહલરાજા ઘણો હર્ષિત થયો અને એકદમ

વસ્ત્રને શણગારવાની અને વરઘોડાની તૈયારી કરવા માંડી. આરે જાન્યુ આનંદના વાજીત્રો વાગવા માંડ્યા.

હવે ચંદ્રરાજ પ્રેમલાલચીને પરણશે અને તેને તણ દઈને વિમાતાની સાથે આત્મચુરી આટ્યા જશે એ જાણુ આપણે આગળના પ્રકરણમાં વાંચશું. હાલ તો આ મોટા પ્રકરણમાંથી રહસ્ય શું ગ્રહણ કરવાનું છે તે વિચારીએ કે જેથી આટલી હંકીકત જાણ્યાની સાર્થકતા થાય. અપૂર્ણ.

દ્રવ્યાવશ્યક.

શ્રી વિશેષાવશ્યકમાં આવશ્યક શબ્દના દ્રવ્ય નિર્ણયની વ્યાખ્યા કરતાં કહ્યું છે કે- દ્રવ્યાવશ્યક એ પ્રકારે. આગમથી ને નોઆગમથી. તેમાં આગમથી દ્રવ્યાવશ્યક કોને કહીએ ? આવશ્યકને કહેતો-ખોલતો એવો તેનો અધ્યેતા કે જે આવશ્યકના ઉપયોગ રહિત હોય તે. જેણે પ્રથમ આવશ્યક એ પદ શિક્ષિત હોય, સ્થિત હોય, જિત, મિત. પરિજિત, નામસમ, ઘોષસમ, અહીનાક્ષર, અન-લક્ષર, અવ્યાવિદ્ધાક્ષર, અસ્ખણિત, અમિલિત, અવ્યત્યાગ્રેહિત, પરિપૂર્ણ, પરિપૂર્ણ-ઘોષ, કઠોષ્ટવિપ્રમુક્ત, સુરવાચનોપગત હોય તેજ અહીં વાચનામાં, પૃચ્છામાં પરિવર્તનામાં અને ધર્મકથામાં પ્રવર્તીવી શકાય છે.

ઉપર જણાવેલા દરેક વિશેષણની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે છે.

- ૧ શિક્ષિત-એટલે સર્વ અભ્યાસ કરેલ હોય. શિખેલ હોય.
- ૨ સ્થિત-હૃદયમાં વ્યવસ્થિત હોય, પ્રચ્યુત થયેલ ન હોય, ભૂલી જવાયેલું ન હોય.
- ૩ જિત-શિદ્ધ યાદ આવે તેવું હોય.
- ૪ મિત-વર્ણાદિકવડે ધરાધર સંખ્યાવાળું હોય.
- ૫ પરિજિત-જે ભણેલું ઉત્ક્રમવડે ^૧ પણ કહી શકાય તેવું દૃઢ હોય.
- ૬ નામસમ-પોતાના નામ જેવું-ન ભૂલાય તેવું હોય. જેમ પોતાનું નામ શિખ્યા પછી ભૂલાતું નથી તેવું શિક્ષિત, તેમજ જેવું પોતાનું નામ સ્થિત, જિત, મિત ને પરિજિત હોય તેવું આવશ્યક પણ હોય.

૧. અવગાહમથી કહેવું હોય તોપણ કહી શકાય તેવું.

૧૧૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

- ૭ ઘોષસમ-વાચનાચાર્યના ઉચ્ચારણ પ્રમાણે ઉદાત્ત, અનુદાત્ત ને સ્વસ્તિ. આવા ઘોષપૂર્વક (ઘોડીને) શ્રાવણ કરેલું હોય.
- ૮ આહીનાક્ષર-એછો અક્ષર ન હોય.
- ૯ અનત્યક્ષર-અધિક અક્ષર ન હોય.
- ૧૦ અવ્યાવિદ્વાક્ષર-આભીરીએ પરોવેલી રત્નમાળામાં જેમ રત્ન સમૂહ આધો પાછો-જેમ તેમ પરોવેલ હોય તેમ વ્યત્યાસિત વર્ણુવિન્યાસવાળું એટલે આગ અવળા વર્ણોવાળું જે હોય તે વ્યાવિદ્વાક્ષર કહીએ. એવું ન હોય તે અવ્યાવિદ્વાક્ષર કહીએ. આ વિશેષણ વર્ણુ માત્રની અપેક્ષાએ જાણવું. પદવાક્યની અપેક્ષાએ ન જાણવું કારણકે તેને માટે આગળ ધીમું વિશેષણ છે.
- ૧૧ અસ્ખળિત-નાના મોટા પથ્થરવાળી જમીનમાં જેમ હળ સ્ખળના પામે તેમ સ્ખળનાવાળું ન હોય તે અસ્ખળિત.
- ૧૨ અમિલિત-વિસદૃશ અનેક પ્રકારના ધાન્યને મેળવનારની જેમ-જે મળેલું નહીં તે અમિલિત અથવા વિપર્યસ્ત પદ વાક્ય જેમાં મેળવેલાં ન હોય-યથાસ્થિતજ મેળવેલા હોય તે અમિલિત અથવા પદવાક્યનો વિચ્છેદ જેમાં બરાબર છે-જેમ તેમ મેળવી દીધેલા નથી તે અમિલિત.
- ૧૩ અવ્યત્યાસ્રેણિ-વિવિધ પ્રકારના અનેક શાસ્ત્રોના પદ વાક્યરૂપ પદ્યોને વિમિશ્ર કરી દીધેલા હોય તે વ્યત્યાસ્રેણિ અથવા અસ્થાન છિન્નચરિત એટલે જ્યાં ત્યાંથી જેમ તેમ પદોને કે વાક્યોને ત્રોડી નાખીને યુગ્મી કાઢેલા હોય તે પાણ વ્યત્યાસ્રેણિ, જેમ-પ્રાપ્ત રાજ્યસ્ય રામસ્ય રાક્ષસા નિધનં ગતાઃ આવા ઘડા વિનાના પદો મેળવી દીધા હોય તે. કોળીએ કરેલી ક્ષીરમાં જેમ દુધ ઓળા ભળેલા ન હોય તેના જેવું ન હોય-બરાબર યથાસ્થિત પદવાક્યાદિકની સંયોજના કરેલી હોય તે અવ્યત્યાસ્રેણિ.
- ૧૪ પરિપૂર્ણ-છંદને આશ્રીને જે માત્રાદિ નિયત માનવાળું હોય તે સૂત્રથી પરિપૂર્ણ અને આકાંક્ષાદિ દોષરહિત હોય તે અર્થથી પરિપૂર્ણ. અથવા જે ક્રિયા વિગેરેના અધ્યાહાર વિનાનું હોય-અસ્વતંત્ર ન હોય તે અર્થથી પરિપૂર્ણ જાણવું.
- ૧૫ પરિપૂર્ણ ઘોષ-પરાવર્તનાદિક કરતાં જે ઉદાત્તાદિ ઘોષ કરીને પરિપૂર્ણ ઉચ્ચારવામાં આવે તે પરિપૂર્ણ ઘોષ કહીએ. શિખતી વખતે અધ્યાપકના ઉચ્ચાર પ્રમાણે ઉદાત્તાદિ ઘોષ સહિત જે બોલવામાં આવે તે ઘોષસમ

અને પરાવર્તન કરતાં જે તે જ પ્રમાણે બોલવામાં આવે તે પરિપૂર્ણ થાય. આટલો તે બેમાં ફેર સમજવો.

૧૬ કંઠાષ્ટિપ્રમુક્ત—એટલે કંઠસ્થાની, ઓષ્ઠસ્થાની વર્ણો જેમાં બરાબર બોલાતા હોય તેવું—આગક અથવા 'સુ'ગા માણસની જેવું અવ્યક્ત નહીં તે.

૧૭ શુદ્ધવાચનોપગત—શુદ્ધ પાસેથી વાચના લેવાવડે મેળવેલું, પુસ્તકમાંથી જ ચોરેલું નહીં—સ્વતંત્ર ભણેલું નહીં—અથવા કાનમાં પડવાથી શીખેલું નહીં તે શુદ્ધવાચનોપગત કહીએ.

આ પ્રમાણે અભ્યાસ કરેલું શ્રુત હોવું જોઈએ.

અહીં કોઈ શંકા કરે કે—' આગમથી અનુપયુક્ત-ઉપયોગ વિનાનો વક્તા તે દ્રવ્યાવશ્યક ' એટલું કહેવાથી આગમથી દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ સિદ્ધ થાય છે, છતાં શિક્ષિત, સ્થિત, જિત ઇત્યાદિ આવશ્યક શ્રુતના શુભો (વિશેષણો) કહેવાનું શું પ્રયોજન છે ? '

તેના ઉત્તરમાં આચાર્ય કહે છે કે—શિક્ષિતાદિ શુભોવાળું—સર્વ દોષરહિત હોય છતાં પણ જો અનુપયોગપણે કહેવામાં આવે તો તે જેમ દ્રવ્યશ્રુત છે, તેમ પ્રત્યુપેક્ષણ પ્રમાર્જનાદિ સર્વ ક્રિયાઓ પણ અનુપયોગપણે કરવામાં આવે તો અંતઃપ્રલિધાન શૂન્ય હોવાથી દ્રવ્યક્રિયા છે અને તે નિષ્ક્રમ છે. આ ઉપરથી એમ પણ સમજવું કે અંતઃપ્રલિધાન યુક્ત-ઉપયોગવાળાનું કદાપિ સ્ખલિતાદિ દોષવડે કિંચિત્ દૂષિત હોય તો પણ ભાવ શુદ્ધ હોવાથી તેનું કહેલ શ્રુત ભાવ શ્રુત છે. તેજ પ્રમાણે પ્રત્યુપેક્ષણ પ્રમાર્જનાદિ સર્વ ક્રિયા પણ ઉપયોગવાળાની કરેલી કર્મનિર્ણયરૂપ ફળને આપવાવાળી છે. માટે ભગવંતના કહેલા સર્વ અનુજ્ઞાનમાં અંતઃપ્રલિધાનને વિષે અત્યંત પ્રયત્ન કરવો. કેમકે તોજ તે અનુજ્ઞાન પૂર્ણ ફળને આપનાર થાય છે.

આ લેખની અંદર બતાવેલા અભ્યાસ વડે તૈયાર કરેલું—શીખેલું—શ્રુત કેવું હોવું જોઈએ તેના દરેક વિશેષણો, બરાબર ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે. તેમાં પણ સર્વની ઇવડે કહેલા શુદ્ધવાચનોપગત એ વિશેષણ ઉપર અને તેની શાસ્ત્રકારે કરેલી વ્યાખ્યા ઉપર ખાસ ધ્યાન જોવવામાં આવે છે. એમાં પોતાની મેળે ભણેલું, પુસ્તક વાંચીને મેળવેલું શ્રુત—ચોરેલું શ્રુત કહ્યું છે. આજકાલ શુદ્ધ પાસે રહીને અભ્યાસ કરવાનું અને તેમનો વિનય કરીને શીખવાનું કામ બાદુધા બંધ પડી ગયેલું છે અને પુસ્તકો વાંચીને શુદ્ધગમ મેળવ્યા શિવાય પંડિત થવાનું અને

પંડિત કહેવરાવવાનું શરૂ થયું છે તેમણે શ્રી વિશેષાવશ્યક ગ્રંથમાંથી આ હુકીકત ખાસ વાંચવાની આવશ્યકતા છે.

ઉપરાંત આત્મ સર્વ દોષરહિત શીખેલું શ્રુત પણ જે ઉપયોગ વિના કહેવામાં આવે તો તે દ્રવ્યશ્રુત છે તે વાત પણ ખાસ ધ્યાન ખેંચવા યોગ્ય છે. આટલા ટુકા લેખ ઉપરથી જે નવ દીક્ષિત મુનિઓ અને ધર્મ પુસ્તકો વાંચીને કે વાંચ્યા વિનાજ સાક્ષરમાં અને જૈનવિદ્વાનોની પંક્તિમાં ગણાવાને ઇચ્છત જૈનમધુઓ તેમજ ઉછરતા કેળવાયેલાઓ કાંઈ હિંતશિક્ષા ગ્રહણ કરશે તો શા સકારનો અને આ લેખકનો પ્રયાત્ન સફળ થશે.

ઉપર આગમથી દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કહ્યું, હવે પ્રસંગાગત નોઆગમથી દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે. નોઆગમથી દ્રવ્યાવશ્યક ત્રણ પ્રકારે- જ્ઞશરીર દ્રવ્યાવશ્યક, ભવ્યશરીર દ્રવ્યાવશ્યક ને તદુભય વ્યતિરિક્ત દ્રવ્યાવશ્યક. તેમાં જેણે સમ્યક્ પ્રકારે પૂર્વ આવશ્યક અધીત કરેલ એવા સિદ્ધશિક્ષાએ પહોંચેલા મુનિઓના જે શરીર તે જ્ઞશરીર દ્રવ્યાવશ્યક, અને જે આવશ્યકતા અર્થને યથાર્થ જાણ્યો-હાલમાં જાણતા નથી એવા સચેતન દેવદત્તાદિના શરીર તે તેની યોગ્યતાવાળા હોવાથી ભવ્યશરીર દ્રવ્યાવશ્યક. એ બંનેથી વ્યતિરિક્ત નોઆગમથી દ્રવ્યાવશ્યકતા ત્રણ ભેદ છે. લૌકિક, લોકોત્તર ને કુમાવચનિક. તેમાં રાત્નદિકને મુખ્ય પ્રજ્ઞાસનાદિ કાર્ય તે લૌકિક, અને જે સાધુના ગુણથી રહીત, લિંગ (વેશ) માત્રને ધારણ કરવાવાળા સાધ્વાભાસ કે જે પગલે પગલે અનેક અસંયમના સ્થાનકો સેવે અને પાછા ઉભયકાળ પ્રતિક્રમણાદિ આવશ્યક કરે તે લોકોત્તર દ્રવ્યાવશ્યક. તથા પાખંડીઓ આમુંડા વિગેરેના મંદિરમાં ઉપલેપનાદિ આવશ્યક કાર્ય કરે તે કુમાવચનિક દ્રવ્યાવશ્યક. આમાં નો શબ્દ બધા ભેદમાં આગમના સર્વથા નિષેધવાચી જાણવો. એમાં લોકોત્તર નોઆગમથી દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ જે કહ્યું તે ઉપયોગી વધારે હોવાથી તેની ઉપર વારંવાર આસેવક ને આલોચક સાધ્વાભાસનું ઉદાહરણ શ્રી વિશેષાવશ્યક વૃત્તિમાર્થ અન્ન લાભવામાં આવે છે.

વસંતપુર નામે નગર છે. ત્યાં અગીનાર્થ અવિજ્ઞાભાસ એવો એક ગચ્છ આવચાર્ય સંનિત ચિત્તર છે. તે ગચ્છમાં એક સાધ્વાભાસ છે. તે દરરોજ સચિર પાણીવાળા હાથે વહોરાવેલા વિગેરે અનેપણિય ભક્ત પાન આદિ ગ્રહણ કરે અને પ્રતિક્રમણ કરતી વખતે મહાન્ સવેગને ધારણ કરનાર હોય તેમ શુરવં

પાસે તે સર્વ કહી જતાવે. ગુરૂ પણ તેને દરરોજ પ્રાયશ્ચિત આપે. પ્રાયશ્ચિત આપતી વખતે તે ગુરૂ અગીતાર્થ હોવાથી દરરોજ કહે કે—“ અહો ! આ ખરેખરા ધર્મ શ્રદ્ધાળુ મહાભાગ છે. દોષ સેવવાનું તો સુખે અને છે પણ જે આમ અગીતાર્થ તે ખરેખર દુષ્કર છે. આવું અશકપણું હોવાથી આ મુનિ ખરેખરા શુદ્ધ છે. ” આ પ્રમાણે તે સાધ્વાભાસની પ્રશંસા થતી જોઈને સુગ્ધ સાધુઓ વિચારવા લાગ્યા કે—“ અહો ! પાપને આગોવવું તેજ ખરેખર સાધ્ય જણાય છે તેથી જો તેમ કરીએ તો પછી અકૃત્યના આસેવનમાં કાંઈ દોષ જણાતો નથી. ” આ પ્રમાણે પ્રાયે આખા ગચ્છમાં એવી અસમજસ પ્રવૃત્તિ ચાલી. એમ કરતાં કરતાં અન્યદા કોઈ ગીતાર્થ સાધુ તે ગચ્છમાં પ્રાદુણ તરીકે આવ્યા. તેણે તે અવિધિ બધો જોયો. તેથી વિચાર્યું કે—“ અહો ! આ અગીતાર્થ ગુરૂએ આ આખો ગચ્છ વિનાશ પમાડ્યો છે. ” પછી તેણે પેલા અગીતાર્થ ગુરૂ (સૂરિ) ને કહ્યું કે—“ અહો ! તમે આ નિત્ય અકૃત્યના સેવનાર સાધુની આવી પ્રશંસા કરવાથી ગિરિનગરના રાજા અને તે નગરનિવાસી લોકો જેવા થાઓ છો. ” તેણે પૂછ્યું કે—“ તે શી રીતે ? ” એટલે પેલા ગીતાર્થ મુનિએ તેનું દૃષ્ટાંત આ પ્રમાણે કહી જતાવ્યું—

ગિરિનગર નામે એક શહેર હતું. ત્યાં એક વણિક કોટીધર રહેતો હતો. તે વૈધાનર (અગ્નિ) નો ભક્ત હોવાથી દર વર્ષ રત્નોથી એક ઓરડો ભરીને તેને બાળી દેતો હતો. તેને તેમ કરતો જોઈને રાજા અને નગરના લોકો સર્વદા તેની પ્રશંસા કરતા હતા કે “અહો ! આની કેવી વૈધાનર પ્રત્યે અપૂર્વ ભક્તિ છે, જેથી પ્રતિવર્ષ તેને આટલા બધા રત્નોથી તે તૃપ્ત કરે છે ! ” આ પ્રમાણે પ્રશંસા થવાથી તે કર્મમાં અત્યંત આદરવાળો થયેલો પેલો વણિક પ્રતિવર્ષ એ પ્રમાણે કરવા લાગ્યો. અન્યદા તેણે લગાડેલો અગ્નિ પ્રચંડ પવનથી અત્યંત પ્રદીપ્ત થયો અને એટલો બધો વૃદ્ધિ પામ્યો કે તેથી રાજભુવન સહિત આખું નગર બળી ગયું. પછી નગરલોક સહિત રાજા પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યો કે—“ આપણે આને આમ કરતો પ્રથમથી જ રોક્યો કેમ નહીં ? એટલુંજ નહીં પણ હલદી પ્રશંસા કેમ કરી ? ” આ પ્રમાણે પશ્ચાત્તાપ કરીને છેવટે તે વણિકને દંડે અને નગરમાંથી ફરી મુક્યો. એમ હે આચાર્ય ! તમે પણ અવિધિએ પ્રવર્તતા આ સાધુની પ્રશંસા કરવાથી એના, તમારા અને આખા ગચ્છના વિનાશ કરો છો. માટે તમે મધુરાપુરીના રાજા અને ત્યાંના નગરવાસી લોકો જેવા થાઓ કે જેથી અનર્થના ભાજન ન થાઓ. ” આચાર્ય પૂછ્યું કે—“ તે કેમ ? ” એટલે તેનું દૃષ્ટાંત પેલા ગીતાર્થ મુનિએ આ પ્રમાણે કહ્યું—

૧૧૬ :

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

“ મથુરાનગરીમાં પણ વૈશ્વાનરના ભક્ત કોઈ દ્રવ્યવાન વણિકે એજ પ્રમાણે રત્નથી ભરેલું ઘર બાળવા માંડ્યું. તે વખતે નગરના લોકોએ અને રાજાએ તંત્રો દાંડ કર્યો, તિરસ્કાર કર્યો, અને કહ્યું કે ‘જે તારે આમ કર્યું હોય તો અટવીમાં ઘર કરીને શામાટે બાળી દેતો નથી?’ આ પ્રમાણે કહીને તંત્રે નગરમાંથી કાઢી મુક્યો. એટલે નગરલોક અગ્નિના ભયમાંથી બચ્યા.

એમ હે આચાર્ય ! તમે પણ આ નિરંતર અકાર્ય સેવનાર મુનિને ગચ્છમાંથી દૂર કરીને તમારા આત્માનું અને ગચ્છનું અનર્થમાંથી રક્ષણ કરો.” આમ સુક્તિપૂર્વકે સમગ્રવ્યા છતાં તે આચાર્ય અગીતાર્ય હોવાથી આચર્યપણાવડે અને નિર્ધર્મપણાવડે પાતાની પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્ત્યો નહીં; એટલે તે પ્રાદુણ્ય સાધુઓએ તે ગચ્છવાસી સાધુઓને કહ્યું કે—‘આવા અગીતાર્ય ને દુરુચર હોય તો વશવર્તી રહેવાથી સર્થ, એને છોડી દો, નહીં તો સર્વને અનર્થની પ્રાપ્તિ થશે.’ સાધુઓએ તે પ્રમાણે કર્યું. તે આચાર્યને તજી દીધા અને ગીતાર્ય મુનિએ બતાવ્યા પ્રમાણે સન્માર્ગગામી થયા. આ પ્રમાણે પેલા અકાર્ય સેવનાર સાધ્વાભાસને નોઆગમથી લોકોત્તર દ્રવ્યાવશ્યક બાળવા.

દ્રવ્યાવશ્યકનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણ.

વૈરાગ્યશતક.

(અનુગ્રંથાન પૃષ્ઠ ૬૬ થી.)

વાળાના અગ્ર ભાગ બેટલું એક પણ સ્થાન આ જગતમાં નથી કે જ્યાં હોય અનેક પ્રકારના મુખ દુઃખ ઘણી વાર પામ્યા ન હોય. ૨૪.

આ સંસારમાં બધી વૃદ્ધિઓ તને ઘણી વાર મળી છે, તથા બધા સ્વર્ગ સંબંધ પણ તું ઘણી વાર પામ્યો છે; માટે તું જે આત્માના સ્વરૂપને બાળવા માગતો હોય તો તેનાથી વૈરાગ્ય પામ. ૨૫.

હવે પાતાજ કર્મ બંધ છે; અને તંત્ર હવે એકલો વધ, બંધન, મરણ વિગેરે દુઃખો અનુભવે છે, અને કર્મથી છેતરાયેલો હવે એકલો જ આ સંસારમાં ભમે છે. ૨૬.

ખીન્ન કોઈ અહિત કરતો નથી, તેમજ ખીન્ન કોઈ હિત પણ કરતો નથી; આત્મા જ પોતાનું અહિત કે હિત કરે છે; અને પોતે કરેલું સુખ દુઃખ પોતે જ ભોગવે છે, છતાં પણ તું દીન મુખવાળો કેમ અને છે? ૨૭.

હે જીવ! વાણ આરંભ કરીને મેળવેલું ધન તારા સ્વજનો ભોગવે છે પણ તે મેળવતાં કરેલું પાપ તો તારે જ ભોગવવું પડશે. ૨૮.

હે જીવ! તું તારા દુઃખી અને ભુખ્યા બાળકોની જેટલી ચિંતા કરે છે, તેથી થોડી પણ તારા આત્માની તું ચિંતા કરતો નથી તો તને શું કહીએ? ૨૯.

શરીર ક્ષણભંજુર છે, અને આત્મા શાસ્વત સ્વરૂપી છે. કર્મને લીધે બન્નેનો સંબંધ થયેલો છે. એવા શરીરમાં આટલો બધો મોહ શા માટે રાખે છે? ૩૦.

હે જીવ! પુત્ર, માતા અને ભાઈ વગેરેનું કુટુંબ ક્યાંથી આવ્યું? ક્યાં જશે? તું ક્યાંથી આવ્યો અને ક્યાં જઈશ? તમે એક ખીન્નને આવી રીતે બાણતા નથી, ત્યારે આ કુટુંબ સઘળું તારું શી રીતે? ૩૧.

આ શરીર ક્ષણભંજુર છે, વાદળાના સમૂહ જેવો આ મનુષ્ય ભવ ચંચળ છે, તે દરમિયાન જેટલો ધર્મ કરી લીધો એટલોજ ખરો સાર છે. ૩૨.

જન્મ દુઃખનું કારણ છે. વૃદ્ધાવસ્થા રોગનું કારણ છે, મરણ દુઃખનું કારણ છે. અરે! આ સંસારજ દુઃખમય છે, જેથી જીવો કલેશ પામે છે. ૩૩

જ્યાં સુધી ઇન્દ્રિયો નાશ પામી નથી, જ્યાં સુધી ઘડપણ રૂપ રાક્ષસે પોતાનું જોર દાખવ્યું નથી, જ્યાં સુધી રોગના વિકારો ઉત્પન્ન થયા નથી, જ્યાં સુધી મૃત્યુ ભેટવાને માટે તૈયાર થયું નથી ત્યાં સુધી હે જીવ! ધર્મ કરી લે. ૩૪.

જ્યારે આજ લાગે છે ત્યારે કુવો જોદવાનું કોઈથી પણ બનતું નથી; તો મરણ આવી પહોંચ્યે જીવ કેવી રીતે ધર્મ કરી શકશે? ૩૫.

રૂપ અશાશ્વત છે, જગત્માં જીવંતી વીજળી જેવી ચપળ-અસ્થાયી છે. અને યોગ્ય સંધ્યા સમયના રંગ જેવું ક્ષણિક રમણીય છે. ૩૬.

લક્ષ્મી વીજળીના જેવી ચંચળ છે. વિષય મુગ મેઘ ધનુષ્યના રંગ જેવું ક્ષણિક છે, માટે હે જીવ! સમજ, સમજ, અને આવી નજીવી બાબતોમાં મુંઝવે ન રહે. ૩૭.

જેવી રીતે સાંજનો પક્ષીઓનો સંબંધ છે, જેવો રસ્તામાં મુસાફરોનો સંબંધ છે, તેવીજ રીતે હે જીવ! સ્વજનોનો સંબંધ પણ ક્ષણભંજુર છે. ૩૮.

૧૧૯

જનનર્મ પ્રકાશ.

રાત્રી પુરી થયે મારે વિચાર કરવો જોઈએ કે ઘર લાગ્યું છે, છતાં હું કેમ ઉંઘું છું? આ કર્મથી બળતા આત્માની કેમ બેઠકારી કંઈ છે? અને ધર્મરસિત દિવસો કેમ ગુમાવું છું? ૩૮.

જે જે રાત્રિ દિવસ જાય છે તે તે પાછા આવતા નથી; તેમજ જે જીવ રાત્રિ દિવસ અધર્મ કરે છે, તેના રાત્રી દિવસ અફળ જાય છે. ૪૦

જેને મૃત્યુ સાથે મેત્રી છે, અથવા મૃત્યુથી નાશી છુટવાને જેને બળ છે, અથવા હું મરીશ નહિ એમ જે નક્કી જાણે છે, તે મનુષ્ય ભવિષ્યમાં ધર્મ કરવાનું ભલે ભુલતવી રાખે. ૪૧.

જેવી રીતે વણકરો લાઠી ઉપરથી સૂતર ઉમેડે છે, તેવીજ રીતે સ્ત્રી અને દિવસ આઢ્યા જાય છે; તેઓ આયુષ્યને એકું કરે છે અને ગયા પછી તે પાછા આવતા નથી. ૪૨.

જેવી રીતે સિંહ મૃગને આવીને અવશ્ય મારે છે, તેવીજ રીતે મૃત્યુ અંત સમયે મનુષ્યને ઝાલે છે ને મારે છે; તે વળતે તેના માતા, પિતા કે ભાઈ તેમાં ભાગ પડાવતા નથી. ૪૩.

હાંદગી પાણીના પરપોટા સમાન છે, વૈભવ પાણીના તરંગની માફક અસ્થિર છે, અને રાગ સ્વમનુષ્ય છે; જો તું આ યથાર્થ જાણતો હોય તો તે પ્રમાણે વરત. ૪૪.

સંધ્યા સમયના રંગ જેવી અને પાણીના પરપોટા જેવી આ હાંદગી છે, અને યોગન નદીના વેગસમાન છે, છતાં હે પાણી જીવ! તું કેમ સમજતો નથી? ૪૫.

સૂતને બલી ફેંકવામાં આવે તેમ મૃત્યુ હુલ્લુ બને જૂદે જૂદે સ્થળે ફેંકી દે છે. ૪૬.

હુન હુની આદિ કાંઈક બચા, સ્ત્રી કાંઈક શાસ્ત્રી ગઈ, અને સ્વજનો પણ ખીરે સ્થળે ચાલ્યા ગયા. ૪૭.

જૂઠા જૂઠા ભવોમાં હોય જે શરીરો બાંધે કયા તથા તમનાં તેમની સંખ્યા અનંત માગરના ગિન્દુથી પણ મધાય તેમ નથી. ૪૮

જૂઠા જૂઠા જન્મોની સહી માતાઓનાં આંસુની સંખ્યા સમુદ્રના પાણીના ગિન્દુઓ કરતાં પણ વધારે થાય. ૪૯.

નરકમાં નરકતાં જીવો જે અનંત ઘોર દુઃખ અનુભવે છે, તેના કરતાં પણ અનંત ગણું દુઃખ નિગોદમાં જીવ ભોગવે છે. ૫૦.

હે જીવ ! વિવિધ કર્મને લીધે તે નિગોદ મધ્યે અનંત પુદ્ગલપરાવર્તન સુધી તીકણુ દુઃખ સહન કરેલ છે. ૫૧.

ત્યાંથી ઘણી મહેનતે જહાર નીકળીને હે જીવ ! તું મનુષ્યત્વ પામ્યો અને ત્યાં ચિંતામણી રત્ન જેવો જિનવર ધર્મ તને મળ્યો. ૫૨.

અપૂર્ણ.

જૈન મુનિમહારાજોનું સંમેલન.

પસાર કરેલા ઠરાવો.

જૈન મુનિ શ્રીમદ્વિજ્યાનંદ સુરિશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના સંઘાડાના મુનિ મહારાજોનું જે સંમેલન અત્રે (વડોદરામાં) મળેલું છે તે સંમેલનની એકસભા ગયા ગુરૂ અને શુક્રવારે બંની શેરીના ઉપાશ્રયમાં આચાર્ય મહારાજ શ્રી કમળવિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી. જે વખતે તમામ મુનિમંડળ ઉપરાંત ૧૨૦૦-૧૫૦૦ શ્રાવક-શ્રાવિકા સમુદાય હાજર હોતો અને તેમાં મુનિ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે ઉપોદ્ઘાત કરતાં ઘણું ઉપદેશક ભાષણ કીધું હતું. બાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી કમળવિજયજીના ભાષણ મુનિ શ્રી વલ્લભવિજયજીએ વાંચી ગતાવ્યું હતું. તે બાદ જુદા જુદા મુનિરાજોએ દરબાસ્ત રૂપે નીચે મુજબના કરાવો રજુ કર્યા હતા. જે સર્વાનુમતે પસાર થયા હતા.

કરાવ પહેલો.

આપણા સમુદાયના દરેક સાધુઓએ વર્તમાન આચાર્યજી મહારાજ કરાવેલાં ચોમાસું કરવું. પોતાને કોઈ અમુક ક્ષેત્રમાં ચોમાસું કરવાની ઈચ્છા હોય ને આચાર્યજી મહારાજ અધિક લાભ બહુ ધીબ કોઈ ક્ષેત્રમાં ચોમાસું કરવા જણાવે તો તે પણ ખુશીથી તેમણે સ્વીકારવું.

૧૨૦

જૈનધર્મ પ્રધાન.

કરાવ બીજો.

ખાસ કારણ વગર આપણા મુનિઓએ એક સ્થળે એક ચોમાસા ઉપર બીજું ચોમાસું કરવું નહિ, તેમજ ચોમાસું પૂરું થયે તરતજ વિદાર કરવો. કોઈ જરૂરી કારણસર આચાર્યજી મહારાજ હુકમ આપે તો એક ચોમાસા ઉપર બીજું ચોમાસું કરવા હરકત નથી.

કરાવ ત્રીજો.

આપણા મુનિઓએ એકલવિદારી થવું નહિ. અર્થાત્ જે સાધુથી એછા સાધુએ રહેવું નહિ. કદાચ કોઈ કારણપરત્વે એકલા રહેવાનો પ્રસંગ આવે તો શ્રી આચાર્ય મહારાજની આજ્ઞાપત્રિકા મંગાવી રહેવા હરકત નથી.

કરાવ ચોથો.

કોઈ સાધુ જેની પાસે પોતે હોય ત્યાંથી નારાજ થઈ આપણા સાધુ પંક્તિ ગમે તે બીજા સાથમાં લઈને તો તેને આચાર્યજી મહારાજની પરવાનગી સિવાય પોતાના સાથમાં ભેળવવો નહિ.

કરાવ પાંચમો.

એક વખત દિક્ષા લઈ જેણે છોડી દીધી હોય તેને આચાર્ય મહારાજની આજ્ઞા સિવાય ફરી દિક્ષા આપવી નહિ.

સર્વેગ પક્ષ સિવાયનાને મારે પણ જ્યાં સુધી જાની શકે ત્યાં સુધી આચાર્યજી મહારાજની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવું.

કરાવ છઠ્ઠો.

સાધુઓ પ્રાયે મોટા મોટા શહેરમાં અને તેમાં પણ ગુજરાતમાંજ ચોમાસા કરે છે. જ્યાં સાધુઓના વિદારથી અલભ્ય લાભ થાય તેવે ઠેકાણે જેમકે મારવાડ, મેવાડ, માળવા, પંજાબ, કચ્છ, વાગડ, દક્ષિણ, પૂર્વ વિગેરેમાં પ્રાયઃ સાધુઓનો જોડતો સમાગમ નહિ મળવાથી જૈન ધર્મ પાળનારા ઘણા અન્ય ધર્મી થઈ ગયા છે ને થતા જાય છે તે તરફ સાધુ મુનિરાજોનું આ સંમિલન ધ્યાન ખેંચે છે ને લક્ષ્યમણ કરે છે કે સાધુઓએ ગુજરાત છોડી હિંદના દરેક ભાગમાં વિદાર કરવાની તજવીજ કરવી જોઈએ.

કરાવ સાતમો.

આપણા સાધુઓએ અવશ્ય લોભ કરાવવાનો રિવાજ જેવો છે તેવો ને તેવોજ રાખવો. પણ ચક્ષુ પ્રમુખ રોગાદિક કારણે શુર સુંડન કરાવવું પરંતુ તે

જૈન મુનિ મહારાજોનું સંમેલન.

૨૨૧

ગુરૂ આજ્ઞાથી મહિને મહિને શાસ્ત્રાનુસાર કરાવવું' પણ કુર મુંડન કરાવનારાઓએ ચાર કે છ માસ સુધી કેશ વધારવા નહિ.

ઠરાવ આઠમો.

કેટલાક ગૃહસ્થો ઉપાશ્રયમાં કપડા લાવે છે, ને સાધુને વહોરાવે છે. એ શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ છે માટે આપણા સાધુઓએ ગૃહસ્થના મકાને જઈ ખપ પડતે કપડા વહોરી લાવવાનો સિવાજ રાખવો.

ઠરાવ નવમો.

બાળ, વૃદ્ધ, સ્ત્રીનાદિ આસ કારણ વિના વિહારમાં પોતાના ઉપકરણો ગૃહસ્થને ઉપાડવા આપવા નહિ.

ઠરાવ દશમો.

ચતુર્દશીને દિવસે બાળ, વૃદ્ધ, સ્ત્રીનાદિ સિવાય આપણા ગદા સાધુઓએ ઉપવાસ અવશ્ય કરવો જોઈએ. વિહારમાં યતના.

ઠરાવ અગીયારમો.

આપણા સાધુઓએ ઓછામાં ઓછા ૧૦૦ શ્લોકનું સ્વાધ્યાય ધ્યાન દર-રોજ અવશ્ય કરવું, જેનાથી ન થાય તેણે એક નવકારમંત્રની માળા ગણવી.

ઠરાવ બારમો.

સોના ચાંદીની અથવા તેના જેવી અમકતી દાંડીની ફેમવાળા ચરમા આપણા સાધુઓએ વાપરવા નહિ.

ઠરાવ તેરમો.

સાધુપણના આચારનો વિચાર કરી તેને બાધ ન આવે તેવી રીતે આપણા સાધુઓએ જેનેતર પ્રબંધે જાહેર ઉપદેશ આપવાનો સિવાજ અનુકૂળતા પ્રમાણે રત્નાધિકની આજ્ઞાનુસાર રાખવો. તેમજ હરકોઈ જાહેર વ્યાખ્યાન પછી તે જેન યા જેનેતર ગમે તેનું હોય ત્યાં દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવાદિની અનુકૂળતા જોઈ રત્નાધિકની આજ્ઞાનુસાર જવાને હરકત નથી.

ઠરાવ ચૌદમો.

પોતાના તાબામાં ચોમાસું કરનાર યા પોતાની નિશ્ચાયે રહેનાર સાધુનો પત્ર આવે તો તે ખોટી વાંચવાનો અને યોગ્ય લાગે તોજ આપવાનો અગર વંચાવવાનો અધિકાર ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણેના મંડળીના વડા સાધુ હોય તેમને છે. વડા સિવાય બીજાઓએ કાગળપત્રનો વ્યવહાર પરભાર્યો કરવાનો નથી. કદાપિ પોતાને કોઈ જરૂરી સમાચાર મંગાવવાના હોય તો વડીલ સાધુની મારફત મંગાવવા.

ઠરાવ પંદરમો.

જેનેતર કોઈપણ સારો માણસ જીવહયા વિગેરે ધાર્મિક કાર્યોનો ઉદ્યમ

૬૨૨

જેનધર્મ પ્રકાશ.

કરનો હોય તેને પણ આપણા સાધુએ યથાશક્તિ મદદ આપવાનો પ્રયત્ન કરવો.

ઠરાવ સોળમો.

અમદાવાદના મોહનલાલ લલ્લુભાઈ નામના માણસે કાઢેલ ત્રીજા હેન્ડથી-લમાં આપણા પરમપૂજ્ય પરોપકારી આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયનંદ સૂરિજી, તથા પ્રવર્તકજી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી ઉપર ન છાજતા હુમલા કરેલા જેથી પંચજન વિગેરેના શ્રાવકો ઉશ્કેરાઈ ગયા હતા તે વખતે આપણા સાધુઓએ અને ખાસ કરી પ્રવર્તકજી કાન્તિવિજયજી તથા મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીએ શાંતતા રાખી તેમને સમજાવ્યા ને કલેશ વધવા ન દીધો તેની આ સંમેલન અતુમોદના કરે છે અને કોઈ વખતે ભવિષ્યમાં તેવો પ્રસંગ આવે ત્યારે આવીજ શાંતતા રાખવા ભલામણ કરે છે.

ઠરાવ સત્તરમો.

નવા સાધુને ન્યાં સુધી પ્રાંચ પ્રતિક્રમણ, દશ વેકાલિકના ચાર અધ્યયન, છપ વિચાર, નવ તત્ત્વ, અને દંડક અર્થ સહિત ન થઈ જાય ત્યાં સુધી વ્યાકરણાદિ અન્ય અભ્યાસમાં જોડવો નહિ.

ઠરાવ અદારમો.

સાધ્વીઓ અથવા ગૃહસ્થીઓ પાસે કપડાં ન ધોવરાવવાનો જે આપણો રિવાજ છે તેને તેવો ને તેવાજ કાયમ રાખવો, અને અન્ય કોઈ મુનિ સદરહુ કામ કરતા હોય તેને મિષ્ટ વચનથી હિત શિક્ષા આપી તે કામથી નિવૃત્ત કરવાનો પ્રયત્ન કરવો.

ઠરાવ ઓગણીસમો.

આજકાલ પ્રાયઃ કેટલાક સાધુઓ પાલુ ઉંચી જાતના તેમજ ખડુ મૂલ્ય ના ધુસા વિગેરે કપડાં રાખતા નજરે પડે છે એ રિવાજને આ સંમેલન ના ષંસદ કરે છે અને ઠરાવ કરે છે કે આપણા સાધુઓએ આજ પછી પંતળી યા વિકાનેરી કામળી કે તેવાજ પ્રકારની ખીજી અથવા કીમતની કામળી વાપરવી.

ઠરાવ વીસમો.

જેને દીક્ષા આપવી હોય તેની ઓછામાં ઓછી એક મહિનાની સુદૃઢ સુધી યથાશક્તિ પરીક્ષા કરી તેના સંબંધી માતા, પિતા, ભાઈ, સ્ત્રી વિગેરેને રજીસ્ટર કાગળથી ખબર આપવાનો રિવાજ આપણા સાધુઓએ રાખવો, તેમજ દિક્ષા નિમિત્તે આપણી પાસે જે વખતે આવે તેજ વખતે તેની પાસે તેના સંબંધી મોને રજીસ્ટર કાગળથી ખબર આપવાનો ઉપયોગ રાખવો.

ઠરાવ બેડવીસમો.

સાધુ સહુના, યા શ્રાવકોના અંદર અંદરના દંડા ખજોડામાં આપણા સાધુઓ

સામિલ થવું નહિ; કોઈ ધાર્મિક કારણ પરત્વે સામિલ થવાની જરૂર જણાય તો આચાર્ય મહારાજની પરવાનગી મંગાવી આજ્ઞાનુસાર વર્તવું.

ઠરાવ બાવીશમો.

સાધુ સાધુઓમાં સામાન્ય રીતે એકજ ગુરૂના પરિવારમાં પણ જેવો જોડાણ તેવો સંપ દેખાતો નથી તો પછી બુદ્ધા બુદ્ધા ગચ્છના તથા બુદ્ધા બુદ્ધા-ગુરૂઓના સાધુઓમાં તો સંપતું નામજ શેનું હોય ? આવી સ્થિતિ હાલ સાધુઓની છે તે માટે આ સંમેલન અત્યંત દિલગીરી દર્શાવે છે. ને ઠરાવ કરે છે કે આવા કુસંપથી સાધુમાત્રનો ધર્મની ઉન્નતિ કરવાનો જે મૂળ હેતુ છે તે પાર પડતો નથી; માટે આપણા સાધુઓએ તે કુસંપ દૂર થાય તેવા ધલાએ લેવા.

ઠરાવ ત્રેવીશમો.

આજકાલ કેટલાક સાધુઓ શિષ્યો કરવા દેશકાળ વિરૂદ્ધ વર્તન ચલાવે છે જેથી શાસનની હેલના થવાના અનેક પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાયછે, તેમજ મુનિઓને કોઈ કોઈ વખત અનેક મુશ્કેલીઓમાં ઉતરવું પડે છે, જેથી આ સંમેલન આવી રીતે દિક્ષા આપી શિષ્યો કરવાની પદ્ધતિને તેમજ તેવી રીતે દિક્ષા આપનાર-લેનાર-અપાવનારને માટે અત્યંત નાપસંદગી જોડે કરે છે અને આ મંડળ ઠરાવ કરેછે કે આપણા સમુદાયના સાધુઓ પૈકી કોઈ પણ મુનિઓએ આવી ખટપટમાં ઉતરવું નહિ અને જે મુનિ આવી ખટપટમાં પડશે તેને માટે આચાર્યજી મહારાજ સખ્ત વિચાર કરશે.

ઠરાવ ચોવીશમો.

નામદાર શહેનશાહ પંચમ જ્યોર્જના રાજ્યની શીતળ છાયામાં વીરક્ષેત્ર (વડોદરા) કે જ્યાં મહારાજ શ્રીમાન્ શિયાળરાવ ગાયકવાડ સરકાર ગિરાજે છે; જેમના નેક રાજ્યમાં ધર્મની ઉન્નતિ નિમિત્તે આ સંમેલન આનંદની સાથે આપણું ફરી શક્યા છીએ તે બાબતમાં આ સંમેલન પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે કે તેઓના નેક રાજ્યમાં આવા ધાર્મિક અનેક કાર્યો નિર્વિઘ્ન પસાર થાઓ અને સર્વત્ર શાંતિ પ્રસરે.

“ વડોદરા વર્તમાન, તા. ૧૭-૬-૧૨ ”

ઉપર પ્રમાણેના ઠરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા છે તે એકંદર રીતે સંતોષકારક છે પરંતુ તેની અંદર જે હેતુથી આ મુનિ મહારાજોનું સંમેલન કરવામાં આવ્યું હતું તે સંબંધી ઠરાવ દૃષ્ટિગોચર થતો નથી. જો કે તા. ૨૨ મી જુનના રાંજ વર્તમાનમાં એક પત્રના ઉત્તર તરીકે કેટલોક ખુલાસો કરવામાં આવ્યો છે પરંતુ તે અપૂર્ણ છે એટલું જ નહીં પણ કેટલીએક વ્યાજબી બીનાને કુખતનારી એ ખુલાસો છે. તેની અંદર નીચે પ્રમાણે જણાવવામાં આવેલ છે.

૧. જૈનશાસ્ત્રમાં ગુરૂના જે લક્ષણો જતાં છે તે પ્રમાણે ગુરુસ્થને ધર્મ

૧૨૪

જનંધર્મ પ્રકાશ.

ગુરૂ માનવા કે મનાવવા આધાર નથી ને જો કોઈ તેમ કરતા હોય તો તે જૈનાગમ વિરૂદ્ધ હોવાથી અમાન્ય છે.

૨. જૈનશાસ્ત્રમાં ગૃહસ્થની તીર્થંકર ભગવાનની માફક પૂજા આરતિ વિગેરે કરવા કે કરાવવા આધાર નથી ને તેથી જેઓ તેમ કરતા કરાવતા હોય તેઓ પોતે બુધ્ધ છે ને બીજાને બુબાડે છે એમ સમજવું.
૩. ગૃહસ્થની છબીને તીર્થંકર ભગવાનની માફક માન આપનાર તથા તેની આગળ તીર્થંકર ભગવાનની પ્રતિમા આગળ ભાડના ભવાય તેવી ભાવના ભાવનાર જે કોઈ હોય તે જૈન શાસનનો દ્રોહી છે એમ માનવું.
૪. ગૃહસ્થની છબીને વચ્ચે મુકી આવબુઆવબુ તીર્થંકરની છબીઓ મુકનાર ને તે ગૃહસ્થની છબીને 'આ જિનને નમીએ ભવિકા, આ જિનને નમીએ' એમ જો કોઈ બોલતા હોય તો તે જિનાજ્ઞાના લોપ કરનારા છે.
૫. લાડી વાડી ને ગોડી વિગેરે સંસારી વિષયોના ભોગમાં મસ્ત રહેનારને જૈન શાસ્ત્રમાં અધ્યાત્મી માન્યો નથી, તેથી તેવા જો કોઈ હોય તો તેને અધ્યાત્મી માનવા એ જિનાજ્ઞા વિરૂદ્ધ છે.
૬. સાધુનો વેશશાસ્ત્રકારોએ વર્ણવ્યો છે તેમાં મોરખીંછી કે કમંડળુ રાખવાનું બતાવ્યું નથી. એટલે મોરખીંછી ને કમંડળુ રાખ્યા છતાં પોતાને રથેતામ્બર સંપ્રદાયના સાધુ કહેવરાવનારા જે કોઈ હોય તેમને સાધુ માનવાના નથી.

ઉપર પ્રમાણે શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ વર્તન કરનારા જે કોઈ હોય તેમને જિનાજ્ઞાના હિલ્લંઘન કરનારા સમજવા એમ અમારો અભિપ્રાય છે.

આ પ્રમાણેનો જવાબ વરોદરા ખાતે મળેલા મુનિ મહારાજશ્રીઓના સમીક્ષન તરફથી એક મતે લખવામાં ને પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે; પરંતુ આની અંદર ઘણી હકીકત ગોપ્ય રહી બચ છે અને જેમના જૈન શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ પારાવાર લેખો, જૈન મુનિશ્રીઓની અસહ્ય નિંદાના લખાણો અને મુનિ માર્ગને હિંમેલી નાખવાની ઈચ્છાવાળા લખણો તેમજ લેખો છે તેમને જે ઇનસાફ આપવા બેઠએ તેમણી શક્યો નથી. લટ્ટીક જૈન ગ્રંથોમાં ન છેતરાય તેવી શિયતિમાં ગરાગર મુકી શકાયા નથી. આવા લખાણથી જેમના વર્તન વિગેરેને અંગે પ્રત્યક્ષ ઠરાવો થયેલા, સંમતિઓ થયેલી તેમને ઘોરો ઘણો પાલુ આડકતરો ગચાવ માળવા જેવું થયું છે. જેને માટે સ્પષ્ટતા થવા સાફ આ મુનિ સંમિલનનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો અને આચાર્ય મહારાજજેને માટે સ્પષ્ટતાથી સલા વચ્ચે અભિપ્રાય બતાવતા હતાં બધું હાલ તો ઢંઢાઈ ગયા જેવું થયું છે. સાંભળવા પ્રમાણે સમુદાયની અંદર સર્વ જાળવવાની ખાતર એમ કરવાની જરૂર પડી છે તો તે સાધ્ય દૃષ્ટિ યોગ્ય છે પરંતુ શાસનન

વિરોધીઓને જગ્યા બની આપવાની સાધ્ય દષ્ટિ પણ ભૂલી જવા જેવી નથી. આશા છે કે આ સંઘમાં વધારે અજવાળું પાડે તેવો ઠરાવ હવે પછી બહાર પડશે.

ઉપરાંત થયેલા ઠરાવો પૈકી આડમો ઠરાવ કપડા ગૃહસ્થના મકાને જઈને લેવા સંબંધી છે; તેમાં દેશ કાળાનુસાર ફેરફાર કરવાની જરૂર છે. પ્રથમ પણ એવાજ કારણથી એવા ઠરાવમાં છુટ મેળવવામાં આવેલી છે. હાલમાં બબ્બર વચ્ચે કાપડીયાની દુકાને જઈને કપડા લેવાનું જૈન મુનિ મહારાજશ્રીના બહુ માનને અંગે વહોરાવનારને અનુકૂળ પડે તેવું નથી.

નવા દીક્ષા લેનારના સંબંધમાં વીશમો ઠરાવ છે છતાં ત્રેવીશમો ઠરાવ કેટલીક વ્યક્તિઓએ બીજાઓની ઉપર આક્ષેપ કરવા જેવો અને પુનરાવર્તન રૂપ ઠરાવો છે. તે ઠરાવની ભાષા અમને બરાબર લાગતી નથી. તેમજ તેની અંદર આપનાર આપવનારની સાથે લેનારને પણ ભેગવી દેવામાં આવેલ છે તે યોગ્ય જણાતું નથી. આ અમારો નમ્ર અભિપ્રાય છે.

છેવટે આવા મુનિસંમેલન દરેક પ્રકારે ઈચ્છવા યોગ્ય છે. અને અડેક શુરનો પરિવાર આવી રીતે એકત્ર થઈ શ્રેષ્ઠ ઠરાવો કરે અને પરિણામે એકજ સમુદાયના બુદ્ધા બુદ્ધા શુરના પરિવારભૂત મુનિ મહારાજશ્રીઓ એકત્ર મળે તો શાસનની ઉન્નતિ અવશ્ય થાય, શાસન દ્રોહીઓના મુખ સ્થાપ થાય, ઉપદ્રવ કરનારાઓનું બળ મંદ પડે અને જૈન શાસનનો સર્વત્ર વિજય થાય. આવી શ્રેષ્ઠ ઈચ્છા રાખી અમારો આ ટુંક અભિપ્રાય સમાપ્ત કરીએ છીએ.

શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી અને ભાવનગરનો સંઘ.

શ્રી શત્રુજય તીર્થનો વહીવટ કરવા માટે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પવિત્ર નામથી અમદાવાદ ખાતે મુખ્ય પેઢી રાજવામાં આવેલી છે અને તેનું બંધારણ સને ૧૮૮૦માં આખા હિંદુસ્થાનના સંઘે અમદાવાદ ખાતે એકઠા થઈને મુકરર કરેલું છે. વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓએ વહીવટ ચલાવવાને અંગે બુદ્ધા નિયમો પણ કરેલા છે. સદરહુ વહીવટની વ્યવસ્થામાં ફેરફાર કરવાને માટે કેટલીક જગ્યાએથી ચર્ચા ચાલતાં છેલ્લી સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગ અમદાવાદ ખાતે મળી ત્યારે આખા હિંદુસ્થાનના મુખ્ય મુખ્ય શહેરોના સંઘોનો તે બાબતમાં અભિપ્રાય માંગી, તે આવ્યા પછી એક દિવસ મુકરર ઠરાવી, બધા અગેવાનોને આમંત્રણ કરી, અમદાવાદ બોલાવવા અને તેમના બહુ મતે નિર્ણય કરેલો એમ ઈર્થુ હતું. વહુનુસાર દરેક મોટા શહેરોના સંઘ ઉપર પત્રો લખી

૧૨૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને ૧૮૮૦ ના પ્રાચીર્ણગની છાપેલી નકલ મોકલી અભિપ્રાય માગવામાં આવ્યા છે. તે પ્રમાણેનો એક પત્ર ભાવનગરના સંઘ ઉપર આવતાં તેના ઉત્તર નીચે પ્રમાણે સંઘ તરફથી લખી મોકલવામાં આવ્યો છે.

નકલ.

શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજી.

શ્રી અમદાવાદ.

ભાવનગરથી લી. જૈન સ્વતાંત્ર સંઘ સમસ્તના પ્રણામ વાંચશે. વિશેષ વિનંતિ એ છે કે આપ સાહેબના બંધક નંબર. ૬૦૫ તા. ૨૬-૪-૧૯૧૨ ના કાગળ સાથે પેઢીના બંધારણનું પ્રાચીર્ણજી હાંસલ થતાં તે સંઘમાં અમે સકલ સંઘનો એકત્ર અભિપ્રાય નીચે પ્રમાણે છે.

૧. સને ૧૮૮૦ની સાલનું પ્રાચીર્ણજી છે તે હિંદુસ્થાનના સકળ સઘે એકમત થઈને નક્કી કરેલું છે. ઘણાજ વિચાર કરીને નિર્ણય કરેલા તેમાંના ઠરાવો અનુસાર અત્યાર સુધી વહીવટ ચાલેલો છે, તેથી અમેને તેમજ અમારી આસપાસના ગામવાળાઓને પૂરતો સંતોષ છે.

૨. શેઠશ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના તમામ હિતને વાસ્તે અત્રેનો સંઘ ખાસ લક્ષ્યમાણ કરે છે કે મુખ્ય પેઢી અમદાવાદમાં જ રાખવી.

૩. પેઢીના પ્રતિનિધિ મંડળના પ્રમુખ શેઠ શાંતિદાસના કુટુંબમાંથી કાયમ નીમવાનો જે ઠરાવ છે તેમાં કાંઈ ફેરફાર કરવા જેવું નથી.

૪. સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ જે સને ૧૮૮૦ની સાલમાં ૩૨ નીમાયેલ છે તેમાંની કેટલીએક જગ્યાઓ ખાલી પડેલ છે. ત્યાં લખાણો કરેલ છતાં અમુક જગ્યાઓથી સ્થાનિક પ્રતિનિધિ નીમાઈ આવેલા નથી, માટે સકળ સંઘ ભેગો થાય તે વખતે તેવી જગ્યાઓ ઉપર યોગ્ય ગૃહસ્થોની નેમણુક કરવી તથા સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓમાં નીમવા લાયક કેટલાક સ્થળો (ગામે) ના ગૃહસ્થો ન હોય તેવા ગામવાળાને નીમાવી ઉમેરવા.

૫. દરવર્ષે સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગ મેળાવવાનું અને દરસાલ જે ઓડીટર નીમવાનું પ્રથમના સને ૧૮૮૦ના પ્રાચીર્ણજીમાં ઠરાવ્યું નહોતું, પરંતુ પાછળથી વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓએ તે રીવાજ શરૂ કર્યો છે તેથી અમે અને આ બાબતના ગામેનો સંઘ ઘણા ખુશી યથા છીએ ને તે રીવાજ ચાલુ રાખવા લક્ષ્યમાણ કરીએ છીએ.

૬. સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓમાંથી જે ગૃહસ્થ અમદાવાદમાં નિવાસ કરીને જે વહીવટ કરવામાં લાગ લેવા માગે તો તેણે જનરલ મીટીંગમાં દરખાસ્ત સુકવી,

શ્રેષ્ઠ આણંદજી કદયાણુજી અને ભાવનગરના સંઘ.

૧૨૭

તેની યાજ્ઞત બહુ મતે કરાવ થાય તે પ્રમાણે અમલ કરવો.

૭. ઉપરાઉપર એ વર્ષ ગેરહાજર રહેનાર સ્થાનિક પ્રતિનિધિનું નામ કાયમ રાખવું કે કેમ તે વિષે જ્યારે જ્યારે જનરલ મીટીંગ મળે ત્યારે ત્યારે નિર્ણય કરવો.

ઉપર મુજબ અમારો નમ્ર મત અવશ્ય ધ્યાનમાં લેશે.

સંવત. ૧૯૬૮ના અશાઠ પેલા શુદ્ધ ૭ ને શનીવાર તા.-૨૨-૬-૧૨.

ઉપર પ્રમાણેના પત્રની નીચે ભાવનગરના સંઘ સમુદાયના તમામ આગેવાનોએ સહીઓ કરી છે અને તે પત્ર અમદાવાદ શ્રેષ્ઠ આણંદજી કદયાણુજી તરફ મોકલાવવામાં આવ્યો છે. એ સહીઓની અંદર આગેવાનો પૈકીના માત્ર એકજ ગૃહસ્થે પોતાની સહી કરી નથી. તે શા કારણથી નથી કરી તે ચોક્કસ સમજ શકાતું નથી. આ સંઘમાં તા-૩૦ મી જુનના જૈન પત્રમાં કોઈ જૈને નનામું ચર્ચાપત્ર લખેલ છે તેમાં કેટલીક હકીકત તદ્દન અસત્ય લખી છે. પોતાના વિચારને સંઘના વિચારનું મિથ્યા રૂપ આપવા માગ્યું છે. આ કાર્ય પરત્વે ભાવનગરમાં સંઘ એકઠો મળ્યો નહોતો તે ખરી વાત છે; પરંતુ આ હકીકત આગેવાનોની અંદર વારંવાર ચર્ચાઈને એટલી બધી દૃઢ થયેલી હતી કે તેને માટે વિચારભેદ ન હોવાથી એકત્ર થવાની બીલકુલ જરૂર નહોતી. એ સંઘમાં સૌ એકત્ર વિચારવાળાજ હતા અને તેથીજ તમામ આગેવાનોએ પત્ર વાંચીને તેની નીચે પોતપોતાની સહીઓ કરી છે એટલે હસ્ત કંઠણ એવા માટે આદર્શની જરૂર રહેતી નથી.

તેની અંદર માત્ર એક ગૃહસ્થ શિવાય કોઈ આગેવાન બાકી રહેલ નથી કે જેથી તે પત્રને સંઘના એકત્ર મતવાળો પત્ર ગણવામાં કાંઈ પણ શંકાનું કારણ રહે. સ્થળ સંકોચના કારણથી તે પત્ર નીચેની તમામ સહીઓ અમે અહીં આપી શક્યા નથી; પરંતુ તે સહીઓ વાંચનાર જો ભાવનગરના સંઘના આગેવાનોને ઓળખતા હોય તો તરતજ કહી શકે તેમ છે કે તેમાં તમામ આગેવાનો આવી ગયેલા છે.

જેમ બીજે હોય છે તેમ ભાવનગરમાં પણ અમુક વ્યક્તિઓ કહી બુદ્ધો વિચાર ધરાવતી હોય તો તેમાં નવાઈ નથી, કેમકે માણસો હોય ત્યાં મતભેદ પણ હોયજ; પરંતુ એવી ચર્ચિચિત્ સંખ્યાને લઈને શ્રી સંઘના વિચારમાં ભેદ ગણી શકાતો નથી. આટલો ખુલાસો ખાસ ઉપર જણાવેલા ચરચા પત્રને અંતે એડીટર તરફથી માગવામાં આવેલો હોવાથી શ્રી સંઘ ભૂલાવામાં ન પડે તેટલા માટે લખવો પડ્યો છે.

કુંવરજી આણંદજી.

અત્યંત શ્વેદકારક મૃત્યુ.

સરદાર શેઠ લાલનાથ દલપતભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

ઉપર જણાવેલા ગૃહસ્થે માત્ર ૪૯ વર્ષની વયમાં જેઠ વહિ પ ની સવારમાં માત્ર એક કલાકના હૃદયના હુ:ખાવાના વ્યાધિથી હૃદય બંધ પડી જતાં એકદમ આ ઔદારિક દેહ તણ દર્ધ પરલોક ગમન કર્યું છે. આ વીર પુરૂષના એકાએક અસ્ત થવાથી જૈનકોમે એક કિંમતી હીરો ગુમાવ્યો છે. આખા સમુદાયમાં તેમના મૃત્યુથી પાસાવાર ખેદ થયો છે. એવાં નરરત્ન કોઈક જ રત્ન માતાના ઉદરમાં પાકે છે. એમણે જૈન કોમમાં એવું નામ કાઢ્યું હતું કે તેની ખામી પૂરાવી ઘણી મુશ્કેલ છે. એમની માતૃશ્રીની સતત પ્રાર્થાથી એ પુરૂષ શાસનના દરેક કાર્યમાં પૂર્ણ કિસ્સાહથી પ્રયત્નશીલ હતા, જૈન તીર્થોના કાર્યમાં સતત ઉચ્ચમી હતા. શ્રીશત્રુ-જય તીર્થને માટે તો અહર્નિશ લક્ષ આખ્યાજ કરતા હતા. ગિરનાર તીર્થનું કામ પણ થોડા વખતથી હાથમાં લીધું હતું. અમેતશિખર તીર્થને માટે તેમજ આયુ તીર્થને માટે પણ ખાસ લાંબાં જઈને તેના હકાદિ પરત્વે બનતો પ્રયાસ કર્યો હતો. શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓમાં શાંતિહાસ શેઠના વંશના હોઈને તેઓ પ્રેમીચિન્ત હતા. તેમનું દરેક કાર્ય દીર્ઘદૃષ્ટિવાળું હતું. તીર્થાદિના હકને માટે યુરોપીયન અધિકારીઓ પાસે પણ નીડરપણે પોતાની દલીલ મુકતા હતા. ઇંગ્રેજ ભાષામાં પણ સારા જોડનારા હોવાથી એઓ દરેક પ્રસંગમાં ઘણાજ ઉપ-યોગી ભાગ બજાવતા હતા. તેમના દીલમાં ગિરનારાદિ તીર્થો માટે પ્રયાસ કરવાની ખાસ ઉત્કંઠા હતી. એમના અકસ્માત અને અકાળે થયેલા અભાવથી તેમના કુટુંબે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિ મંરણે અને જૈન સમુદાયે એક એવો વીર પુરૂષ ગણ્યો છે કે તેને માટે જેટલો ખેદ દર્શાવીએ તેટલો આછો છે. જૈનતીર્થોની સંભાળ લેવાની ફરજનું તેમના માતાપિતા બંનેની તરફથી તેમને ઘણું સાદું શિક્ષણ મળ્યું હતું. એમની માતૃશ્રી ગંગાબહેન જેવા તીર્થોની લાગણીવાળા માતા કવચિત્તજ દૃષ્ટિએ પટે તેમ છે; તેમને તેમની વૃદ્ધાવસ્થામાં આ અસહ્ય પ્રહાર પડ્યો છે; પરંતુ હૃદયને સંજ્ઞાત કરીને દેવે કરેલા પ્રહારને સહન કર્યો શિવાય છુટકે નથી. અને એમની માતૃશ્રીને, મણીભાઈ તથા જગલાઈ બંધુને અને ચીમનભાઈ વિગેરે પુત્રાદિ પરિવારને અતઃકરણથી દીલારો આપીએ છીએ અને લાલભાઈ શેઠની ખારી પૂરી પાડવા માટે કિસ્સાદી થવાની પ્રેરણા કરીએ છીએ. એવા નર રત્નનો મનુષ્ય જન્મ સફળ છે. એમના આત્માને શાંતિ મળે! એમ ઇચ્છી શકિલગિરીદર્શક મોંઘ ટુંકામાંજ સમાપ્ત કરીએ છીએ.

લવાજમની પદોંચ.

(સંવત ૧૯૬૮નાં ચૈત્ર શુક્ર ૧ થી)

૦-૪-૦ વઘીત મોરારજી રઘુભાઈ.
 ૧-૪-૦ શા. મગનલાલ વેલજી.
 ૨-૧૩-૦ શા. ચુનિલાલ સુરચંદ.
 ૨-૧૧-૦ દોસી સવચંદ જેઠભાઈ.
 ૨-૧૧-૦ શેઠ ચંદુલાલ ખુશાલચંદ.
 ૩-૬૫-૦ અવેરી ગાણેકચંદ કપુરચંદ.
 ૩-૧૫-૦ શા. અંબાલાલ પાનાચંદ.
 ૨-૧૧-૦ વીશનગર જૈન લાઈબ્રેરી
 ૨-૭-૦ શા. લલુભાઈ નથુરામ.
 ૧-૪-૦ શા. રતનશી ઘેલા.
 ૨-૧૩-૦ પરિ. હીમચંદ નાનજી.
 ૨-૧૧-૦ શેઠ કલ્યાણજી ખુશાલ.
 ૨-૪-૦ શા. જીવરાજ કચરા.
 ૧-૪-૦ શ્રી તણસા સામાયક શાળા.
 ૧-૫-૦ દોસી કચરાભાઈ અમથાલાલ.
 ૧-૪-૦ શા. અમિતચંદ ઝીણાભાઈ.
 ૧-૫-૦ શ્રી રૂપભદ્રેવજી જૈન પાઠશાળા.
 ૧-૫-૦ શા. ત્રિકમલાલ લલુભાઈ.
 ૫-૬-૦ શા. મનસુખલાલ મગનલાલ.
 ૧-૫-૦ દેશાઈ ભુરા પાનાચંદ.
 ૦-૬-૦ શા. લેરચંદ દેવચંદ.
 ૧-૫-૦ શા. નાનચંદ ધારસી.
 ૦-૧૫-૦ મારતર શામજી જેચંદ.
 ૪-૧૫-૦ શેઠ રાયસી અમરચંદ.
 ૧-૫-૦ શા. ડાહ્યાભાઈ સાકરચંદ.
 ૧-૭-૦ શા. રૂપશી પીતાંબર.
 ૧-૧-૦ બગડીયા મોના મલુક.
 ૦-૧૫-૦ શા. નથુભાઈ મચ્છાચંદ.
 ૧-૫-૦ દલાલ પ્રેમચંદ જેચંદ.
 ૧-૫-૦ શા. રામજી ફકીરાજી.
 ૧-૫-૦ શા. જીવાજી વેલાજી.
 ૨-૬-૦ શા. રાયચંદ કશાળચંદ.
 ૧-૫-૦ શા. હીરજી ગાણેકચંદ.
 ૦-૬-૦ શા. છોટાલાલ ગુલાબચંદ.

૧-૬-૦ શા. ત્રીકમજી નરપાળ.
 ૧-૪-૦ શા. નરોત્તમ હીરાચંદ.
 ૧-૪-૦ શા. નેમચંદ લક્ષ્મિચંદ.
 ૧-૪-૦ શા. રણછોડ લલુભાઈ.
 ૨-૦-૦ વોરા જસરાજ સુરચંદ.
 ૪-૬-૦ શા. ગભીરમલ જસરૂપ.
 ૨-૬-૦ શા. દેવચંદ દલસુખરામ.
 ૦-૬-૦ શા. ગોવાજી મોતીજી.
 ૧-૦-૦ રથાનકવાસી મુનિ ઉમેદચંદજી
 જૈન લાઈબ્રેરી.
 ૧-૦-૦ ધી બાર્ટન લાઈબ્રેરી.
 ૧-૫-૦ ગાંધી મોહનલાલ મગનલાલ.
 ૧-૫-૦ શેઠ ઉકમિચંદજી વીરસીચંદ.
 ૧-૧-૦ શા. દામોદર ગોવનજી.
 ૧-૫-૦ શા. હાવા હરખા સંઘખાતે.
 ૧-૫-૦ શા. રતનચંદ ભુદરાજી.
 ૧-૫-૦ શા. વાલજી ભણજી.
 ૧-૫-૦ શા. દ્વારકાદાશ લાલદાશ.
 ૦-૧૩-૦ દોસી પીતાંબરદાશ મુળચંદ.
 ૮-૪-૦ શેઠ. કીસનચંદ નંદરામજી.
 ૨-૮-૦ મુનિ ચતુરમુનિજી હથુ.
 ૦-૧૧-૦ મેતા, નારણજી વાલજી.
 ૨-૧૦-૦ શા. પુરુષોત્તમ ચોઘડ.
 ૦-૬-૦ શા. નરોત્તમ મનસુખ.
 ૦-૬-૦ શા. ચુનીલાલ મગનલાલ.
 ૦-૬-૦ શા. ધારસી, ધરમસી.
 ૦-૧૧-૦ શા. ચકુભાઈ મુળચંદ.
 ૧-૫-૦ શા. અવેરચંદ લક્ષ્મિચંદ.
 ૪-૩-૦ શા. રાધવજી વસ્તાજી.
 ૦-૬-૦ શા. કાળા ધનજી.
 ૧-૫-૦ શા. મોતીલાલ ખીમચંદ.
 ૧-૪-૦ શા. ધરમચંદ ઘેલચંદ.
 ૩-૧૦-૦ રા. રા. વીરચંદ ત્રિભોવનદાશ.
 ૧-૪-૦ શા. ધનજી અમરાજી.

ગ્રાહકો પ્રત્યે વિજ્ઞાપિ.

ગયા વર્ષમાં પ્રેસની અગત્યના કારણથી તેમજ તાંત્રીની અવારનવાર ગેર હાજરી વધારે રહેવાથી માસિક નિયમિત બહાર પડી શક્યું નથી, તોપણ લેખ સારા આયોજનના સંતોષ આપવામાં આવ્યો છે. નવા વર્ષમાં પણ વિષય સંકલન શ્રેષ્ઠ રાખવામાં આવી છે. આવા અમૂલ્ય લાભદાયક માસિકના ગ્રાહક કાયમ રહેવું, લવાજમ વગર મંગાવ્યે મોકલી આપવું અને નવા ગ્રાહકો કરી આપવા એ દરેક જૈનશ્રદ્ધાળુની ફરજ છે. જે ગ્રાહકોનું ચિત્ત લેખો વાંચીને સંતુષ્ટ થતું હોય તેમણે અડેક નવું ગ્રાહક કરી આપવા તરફી લેવી કે જેથી અમે કદમાં વધારો કરી વધારે લાભ આપવા શક્તિવાન થઈએ. આ માસિકની નકલો ભેટ તરીકે ઘણી જવાબી અને પંચાંગમાં તેમજ ભેટમાં વધારે ખર્ચ થવાથી તેમજ કેટલાક ગ્રાહકો ચોપાનીના રાખ્યા છતાં લવાજમનું વેલ્યુમ સ્વીકારવામાં અખાસ કરતા હોવાથી ઉપજ ખર્ચના આંકડા સરખા થવા પણ મુંઝવેલ પડે છે. માટે સારી આશા રાખનારે સહાયક થવું યોગ્ય છે; તે સાથે ઉત્તમ જૈન લેખો કે જે સારા લેખો લખી મોકલવાં યોગ્ય છે કે જે જૈન વર્ગને ઉપકારક થઈ પડે. અમારી તેને માટે નમ્ર પ્રાર્થના છે.

તાંત્રી.

લાવનગર પાંચરાયોળ લોટરી.

પહેલું ડ્રોઇંગ ૧૧૨૫૫ ટીકિટોનું નીકળી ગયું છે. ઇનામ ૨૭૪૦૦ રૂ. ૨૪૪૫૦) ના આપવામાં આવ્યા છે. ઇનામના રૂપીઆ પહેંચવાનું કામ લગભગ પાંદાસ થવા આવ્યું છે. બીજા ડ્રોઇંગ માટેના હેંડબીલો બહાર પડ્યા છે; તેમ ટીકિટો ૪૦૦૦૦ નીકળવાની છે. ઇનામ રૂ. ૧૬૦૦૦) ના રાખ્યા છે. પહેલું ઇનામ રૂ. ૨૦૦૦) નું રાખ્યું છે. નવી ટીકિટ ખાખવાનું શરૂ થઈ ગયું છે. પહેલી વખત જેમને સારા ઇનામો મળેલાં છે તેઓ તેમજ બીજાઓ બેવડા લાભ બાંધી ને ખરીદ કરતા લાગ્યા છે. પહેલા ડ્રોઇંગનું કામ એટલું બધું સફાઈથી ને સંતોષકારક થયું છે કે તેને માટે સૌ એક સરખી પ્રશંસા કરે છે. તેના ફક્ત મોનું ટીકિટ છપાઈને બહાર પડી ગયું છે. ટપાલ માટે ૦-૧-૦ મોકલવાથી તે તરત મોકલવામાં આવે છે. આથી બધુઓએ ટીકિટો ખરીદ કરીને સહાય આપવા લાયક છે. કારણ કે ‘એક પાંચ ને બે કાજ’ એમાં રહેલાં છે. ટીકિટો મગાવવી હોય તેણે સત્વર મગાવી લેવી.